

**Jedlik Ányos Gépgyártástechnológiai
Szakközépiskola**

**JUBILEUMI
ÉVKÖNYVE**

75.

1976-77

Kiadja: a Jedlik Ányos Gépgyártástechnológiai Szakközépiskola

SZERKESZTŐ BIZOTTSÁG

Nagy Péter igazgató
Balogh Béláné nevelési igazgatóhelyettes
Pócze László műszaki igazgatóhelyettes
Cseke Jenő pártösszekötő tanár

FOTÓ

Finta Zoltán mérnök tanár
Ponty Viktor tanuló

LEKTORÁLTA

Horváth Antal isk. csop.-vezető MT. Műv. O.

A BORÍTÓT TERVEZTE

Mózes László

Felelős kiadó: Nagy Péter igazgató
77-K-579 Széchenyi Nyomda, Győr
Felelős nyomdavezető: Horváth Imre igazgató

ELŐSZÓ

Iskolánkban az 1976–77-es tanévben a 75. oktatási év indul. Ebből az alkalomból adjuk ki jubileumi évkönyvünket.

Ajánljuk iskolánk volt tanárainak, dolgozóinak, diákjainak, tanuló fiataljainknak, aktív dolgozóinknak és mindazoknak, akik intézményünk iránt érdeklődnek.

Évkönyvünkben nem törekedhettünk teljességre. Röviden bemutatjuk iskolánk múltját és bővebben jelenét. A jelenről szóló fejezetek tájékoztatást adnak az iskolánkban folyó oktató-nevelő munkáról.

75 év nagy idő egy iskola történetében. Sok változáson ment keresztül az oktatás-nevelés az öreg falak között. Voltak nehéz időszakok is iskolánk életében, amikor a jelentkezők száma csökkent. A város iparosodása új és új szakembereket kívánt, akik jórészt a mi intézményünkéből kerültek ki. Az ipar fejlődése magával hozta iskolánk fejlődését is. Az 1905-ben 81 tanulót kitevő 4 évfolyammal szemben ma 1191 diák tanul nappali, esti és levelező tagozaton a 75 éves intézményben.

A nappali tagozat mellett intézetünkben működik a Dolgozók Önálló Gépipari Szakközépiskolája, esti és levelező tagozattal, a Bánki Donát Műszaki Főiskola konzultációs központja és több tanfolyam. Nem csoda, ha szinte valamennyi győri család kapcsolatba került iskolánkkal.

Győr iparának sok kiváló szakembert adott intézetünk, talán ennek is köszönhető, hogy jó kapcsolat alakult ki a vállalatok és iskolánk között. Segítették a gyakorlati képzést gépekkel, berendezésekkel és sok más egyébvel. E helyen is szeretnénk köszönetet mondani ezeknek a vállalatoknak. Végezetül megköszönjük iskolánk azon tanárainak és dolgozóinak lelkes munkáját, akik segítettek az évkönyv összeállítását.

NAGY PÉTER
igazgató

JEDLIK ÁNYOS
1800-1895

ISKOLÁNK NÉVADÓJÁRÓL

„Mint a csatamezőn, úgy a tudományok körében az előőrsök ritkán aratnak dicsőséget.” – Talán mostoha sorsán elmélkedett a bennünket körülvevő csodálatos világ, a természet fáradhatatlan kutatója, a műszaki tudományok magyar úttörője, Jedlik Ányos, amikor ezt az idézetet a Szép Gondolatok gyűjteményébe írta be.

Ezen évkönyv néhány sorával hajtjuk meg mély tisztelettel az emlékezés zászlóját iskolánk névadója előtt, akinek kilenc évtizedes munkás életének egyetlen perce sem pergett le értelmetlenül az idő homokóráján.

A természet közvetlen közelségében eltöltött kitarító kutatómunka egyrészt a felfedezések sorát jelentette, másrészt meghatározta életútját is. Ő, mialatt a világ titkait fűrkészte, e világ életformáját alakította ki, amely harmonikus volt, mint a csillagok járása.

Saját készítésű osztógépével előállított optikai rácsának parányi karcolatai óriási kapukat nyitottak meg a titokzatost kereső nyughatatlan ember előtt. Besötétített szertárában a tanár Jedlik is szívesen gyönyörködött a berendezései varázsolta színes világban, a fényelhajlás szép tüneményében. Ma is az optikai rács segítségével meséli a világmindenség parányi hírnöke, a fény, a végtelen univerzum történetét.

Kiváló tehetséggel megáldott úttörő volt, aki a tudomány legmeredekebb sziklafalán is biztossággal haladt a csúcs felé. Így jutott el az elektrotechnika két kiemelkedő elvének felismeréséhez. Mindegyik, akár az elektromágneses folytonos forgás elve és a motor, akár az öngerjesztéssel meginduló önerősítés elve és a dinamó, egymagában is méltó a természettudomány áldásait élvező emberiség elismerésére.

A müncheni Deutsches Museumban az elektromos gyűjtemény főtermének közepén az öt díszhely egyikén Siemens dinamója mellett van elhelyezve az „Unipolár induktor von Ányos Jedlik Budapest 1861”.

Hazája iránti szeretete, a magyar nép felemelkedésének elősegítése volt inspirálója annak a tiszteletreméltó törekvésnek, hogy lerakja alapjait a magyar tudományos nyelvnek. 1850-ben első ízben került ki Eisenfels könyvnyomdájából a „Természettan elemei” címmel fizikai és kémiai ismereteket tartalmazó magyar nyelvű egyetemi tankönyv. A Jedlik Ányos Szakközépiskola diákjainak a „nyoma-

ték”, „összetevő”, „eredő”, „merőleges hullámtalálkozás” szavak szakmai jelentésén túl azt is kell tudniuk, hogy ezek a magyar szavak először Jedlik Ányos ajkán formálódtak meg.

Több évtizedes munkás év után 1878-ban tért vissza ide a varázslatos szépségű, folyókanyarulatokkal tarkított, szeretett Győr városába, folytatni még 17 évig töretlenül és lankadatlanul azt a szellemi munkát, amellyel felküzdötte magát a múlt század nagy felfedezői sorába.

Köztünk már csak emléke él. Nemcsak emléktáblák, egy győri utca és egy iskola nevében; nem is a szellemóriásé – akit csak bámulni tudnánk –, hanem a tudományok úttörő munkásé, akit követhetünk.

DR. KAMARÁS ÁRPÁDNE
tanár

A GYŐRI JEDLIK ÁNYOS
GÉPGYÁRTÁSTECHNOLÓGIAI
SZAKKÖZÉPISKOLA TÖRTÉNETE
AZ ALAPÍTÁSTÓL A FELSZABADULÁSIG

Az alapítás

75 éves iskolánk alapításától kezdve kiemelt szerepet töltött be Győr város fejlődésében. Története az 1901-ben megnyílt Fa és Fémipari Szakiskoláig vezethető vissza. Ez a típusú iskola felelt meg ugyanis akkor a „város és a többi érdekelt-ség” tervének. Az igazi kezdeményező Győr városa. Idézetek sorával lehet ezt igazolni. A kereskedelmi kormányzat 1898-ra hozott elvi határozatát Győr város igyekezete révén lehetett realizálni. Egy ipari szakiskolának Győrött való létesítése a város iparának rohamos fejlődését így is csak követni tudta. Érthető az igyekezet, hogy legalább ez meglegyen s az a lokálpatrióta lelkesedés, mellyel a város „közönsége” éveken keresztül ostromolja a központi szervet.

A város és az alapításban leginkább érdekelt intézmények, a Vagon- és Szeszgyár, illetve a helyi Kereskedelmi és Iparkamara fém-, vas-, gépészeti és faipari szakosztályokat akarnak. A központi szervek helyszíni tanulmányozás után alakítják ki végső állásfoglalásukat: az országban már több helyen működő szakiskolák mintájára fa- és fémipari szak tanítását javasolják, melyhez az állam a felszereléssel és fenntartással járul hozzá, amennyiben az építéshez szükséges összeget helyileg biztosítják. A város biztosítja is a költségek orozslánrészét: ingyen telket és 140 000 koronát – a fennmaradó 60 000 koronát az érdekeltségek adják. A széles körű helyi összefogás eredményeként megindulhat az építkezés a város „legjobban fejlődésnek indult részében” – a mai Tanácsköztársaság útja és Nagy Jenő utca találkozásánál kijelölt 907 négyszögöl nagyságú telken. Részleges nehézségek miatt ugyan az épület nem adható át a tervezett 1901-es tanévkezdésre, de a „sürgösen szükséges intézmény” ideiglenes jelleggel megkezdheti működését a régi városháza „6 eléggé alkalmas helyiségében”.¹

Már ezeket az első lépéseket így értékeli az iskola I. számú értesítője: „Most megvan Győrött is az ipari szakiskola, a közönségnek feladata annak jótéteményeit igénybe venni. Aki az iparban mint munkás tényező részt akar venni, és erre hivatást érez, megtanulhat két olyan mesterséget, amellyel a gyakorlati életben boldogulhat, sőt ha mesterségét szorgalommal és munkaszeretettel párosítja, aránylag rövid idő alatt önálló munkakört vívhat ki magának.”²

A legelső beiratás ideje 1901. október 25–26-a volt, s október 28-án megkezdődött a tanítás. A második tanév pedig 1902. szeptember 15-én kezdődött immár a végleges épületben, mely valóban minden igényt kielégít. Az iskola tanításra kijelölt és egyéb helyiségekből áll. Előbbiek a pincesorban, a földszinten és az első emeleten nyertek elhelyezést, míg a második emeleten van az igazgatói lakás és két szoba a gyűjteményeknek. Az épület csak előlről nézve kétemeletes.

A pincesorban mintázóhelyiségek, mellékhelyiségek, fa- és szénraktárak vannak; a földszint két helyisége az igazgatóságé, majd a portásszoba, 3 tanári szoba, 3 tanterem és két szolgálatkás következik. A sort a kovács- és géplakatosműhely zárja járulékos épületeivel. A tantermek és szertárak zöme az I. emeleten van, szám szerint 6 tanterem, a fizikaszertár, a tanácskozási helyiség a könyvtárral, valamint a faipari műhely járulékos helyiségeivel. Az épület egészséges és annyira tágas, hogy még tanfolyamok céljára is igénybe vehető. A beépítetlen telekrész a későbbi bővítéseket is lehetővé teszi. Tehát valóban fejlődőképességű, korszerű létesítmény nyitotta meg kapuit. Az erre a tanévre kiadott Ertesítő jó időre megjelöli az iskola célját. „A győri állami Fa és Fémipari Szakiskola célja: szakképzett iparossegédek nevelésével a hazai fa és fémipar fejlesztése, különösen pedig az asztalos, mű és géplakatos ipar korszerű tételéhez szükséges szakképzettség terjesztése. Ennélfogva felkarolja a faipar köréből a bútór és épületasztaloságot, esztergályosságot; a fémipar köréből pedig a mű és géplakatoságot; ehhez képest nyújtja elméletileg és gyakorlatilag mindazon ismereteket, amelyekre ezen iparágak terén működő iparosoknak szükségük van.”³

Az iskola oktató-nevelő személyzete ekkor 8 fő. A nappali, tehát rendes tanulók közül maximálisan 80 fém- és 35 faipari növendék számára biztosíthatók a megfelelő körülmények. A hallgatói létszám alakulása az 1909-es részértékelés szerint: 1909-ig az iskolába összesen 258 tanuló iratkozott be, közülük 64 fejezte be a négy tanévet, 80 folytatja tanulmányait. Eredménytelen tanulás miatt, vagy önként kimaradt összesen 114(!). A végzett tanulók közül néhányan már önálló kisiparosok.⁴

De nem teljes a kép a már 1903-ban elkezdődött tanfolyamok nélkül. 1903-ban 62 iparossegéd számára kezdődik az iskolában továbbképző tanfolyam. Ez előkészítő, illetve szakrajz tanfolyamra oszlik. Az 1906/07-es tanévben emellett már kazánfűtői, lokomobil- és cséplőgépkészítési tanfolyam is működik. Különösen jelentős terület lesz a különféle gyakorlati műhelytanfolyamok rendszere, mint például a fémiparban a mulakatos-, műkovács-, gép- és szerszámlakatos-tanfolyam. A faipari szak azonban egyre életképelebb. 1905-re csak 3 tanuló kezd meg az első évfolyamát. 1909-ben nincs is végzett ezen a szakon. Majd ezután az első világháborúig lassan emelkedik a végzettek száma, de egyik évben sem haladja meg a 10 főt. A háború egyébként is visszaveti az iskolát. Az igazgató is bevonul (!), igaz önkéntesként. Négy-öt hónapból áll a tanév. Az épület nagy részét, különösen a háború elején a katonaság foglalja le, majd kórházat rendeznek be az első emeletén. Csak a fémipari műhelyek maradnak szabadok, de ezekben is a szombathelyi és temesvári hadiszergyáraknak kell termelni. Az iskola vonzáskörzete összeszűkül. Elma-

radnak az erdélyi, sőt török diákok. A tananyag nagy részét ugyan elvégzik, de a gyakorlati munka értéke már vitatható, hiszen jó része egyoldalú, háborús szükségletre termel.

A Tanácsköztársaság ideje⁵

A Tanácsköztársaság kikiáltása után – április 9-én városunkban is a munkás-, katonai- és paraszttanács veszi át a hatalmat. Mivel az iskola irattára a II. világháború alatt leégett, csak az általános helyzetből következtethetünk arra az időre. Az új művelődéspolitikai kiterjedtebb népnevelést követelt, amihez pénz, megfelelő propagandaszemélyzet kiválasztása és különféle tanfolyamok kellettek. 1919. április 22-én megnyílik az Ismeretterjesztő Bizottság által létrehívott Munkás Szabadiskola. Júniusban megkezdődik a nevelő munkások szociális tanfolyama, majd a szociológiai tanfolyam, amelyben ifjúmunkások is részt vesznek. Április első napjaiban megalakul a szocialista diákok szakszervezete, amely az iskolák 16 éves felüli diákjait egyesítette. A pedagógusok világnézeti tanfolyama az augusztus 3-i vizsgával zárul. Közben Győrnek is ki kell vennie a részét a cseh burzsoá intervenció elleni küzdelemből, illetve az iskolai vallásoktatás eltörléséért vívott harcból. Ezek a küzdelmek valószínűleg a mi iskolánkat sem hagyták érintetlenül. Hogy milyen lett volna az iskola fejlődésének az útja, ezekből a kísérletekből megsejthetjük. De sajnos a világegést nem követhette még igazi kibontakozás. Maradt az általánosan leromlott helyzet, s a régi erőszakolt visszaállítása.

Az ellenforradalmi rendszerben

A háború utáni mélypont 1928-ig tart. A súlyos költségvetési problémák miatt a háborús károkat nem tudják pótolni, s még az iskola addig általában évenként megjelenő Értesítőjét sem tudják kiadni.

1913-ban már 101 tanulója volt a fémipari tagozat négy évfolyamának 33, 29, 21 és 18-as megoszlásban. Párhuzamos osztály ugyan még nem volt. A háború után azonban még ez az eredmény is veszélybe került. Mégpedig elsősorban a faipari tagozat miatt, melyet végül is a folyton csökkenő tanulólétszám miatt be kellett szüntetni.

Az 1924/25-ös új szakiskolai szabályzat a tanulmányi időt négyről három évre szállítja le.

A fellendülés kezdetét az 1926-ban létesített 38 férőhelyes iskolai internátus és az 1927-ben indult két évfolyamú textiltovábbképző esti tanfolyamok megindulása jelzi. Itt megint találkozott az iskolai és a városi érdek. Az iskola ezzel kezébe veszi a külföldi szakmunkások pótlását, illetve helyettesítését helyi textilipari szakemberek nevelésével. Ezáltal újra bővül vonzáskörzete. Még Pápán és Sopronban is

szervez ilyen tanfolyamokat. De bővíti a gépipari tanfolyamok körét is (villamosipari és központifűtő-tanfolyamok).

Az iskola profilja tehát módosul. 1933-tól 1941-ig fém- és textilipari szakiskolaként működik. A textil tagozat 25 elsőssel indul, de emellett továbbra is megmarad a két szövőipari esti tanfolyam, s a következő tanévben még egy évfolyamos textilkurzus is indul kereskedelmi érettségizettek részére.

A nappali osztályokba 1935-ben már 51-en iratkoznak be, s a tanév végén 49-en végeznek. Ugyanakkor a fémipari szak adatai: 83 beiratkozott és 80 végzett tanuló. Ebben az évben összesen beiratkozott 134, és végzett (évfolyamot) 129 fő. (Összehasonlítással az 1901/02-es adatok: 24, illetve 13 fő.)

Iskolánk tehát már a kezdeteknél sokat tett Győr textilipari centrummá alakításáért is. Ugyanakkor kezd újra egyensúlyba kerülni. Az új világháború azonban már érezteti közeledtét. S a szakiskolák számára is kötelezővé teszi az erre való közvetlenebb felkészítést. 1935-től 1940-ig a Vallás és Közoktatásügyi Minisztérium veszi át az Iparügyi Minisztériumtól az ipariskolák fenntartását, igazgatását és főfelügyeletét.

Az 1938-as iskolai Értesítő szerint 1 fém- és 2 textilipari szakosztály van az iskolában egész napos elméleti és gyakorlati (műhely-) oktatással, 3 éves képzési idővel. Az iskola elvégzése után vég bizonyítvány jár, amely munkakönyv váltására jogosít. Egyévi szakbavágo gyakorlat után iparigazolvány kapható, valamint mestervizsga tehető. Ugyanez az Értesítő már körvonalazza a további változásokat is, de csak 1941-től kezdődik meg a fémipari tagozat fokozatos átszervezése érettségire adó gépipari középiskolává, mely Jedlik Ányos nevét veszi fel. (1941-től egyébként az iskola főhatósága is megváltozik: a Székesfehérvári Tankerületi Főigazgatósághoz kerül.) Az iskola neve ettől kezdve: Magyar Kir. Állami „Jedlik Ányos” Gépipari Középiskola és M. Kir. Állami Textilipari Szakiskola. De hogy eme imponáló fejlődés árnyoldalait is láthassuk, röviden meg kell nézni, hogy alakultak közben a felvételi lehetőségek.

A kezdeti időben a felvétel feltételei jóval szerényebbek, mint később. A 12 év betöltése és a „kifejlett ép testalkat” mellett valamely közép- vagy polgári iskola 2 osztályának, illetve a 6 eleminek sikeres elvégzése is elég. De kivételes esetekben még kevesebb is, ugyanis felvehető a tanonciskola III. osztályá: jó eredményrel elvégzett tanuló is; vagy ennél gyengébb eredmény esetén, ha elméleti képzettsége hiányát sikeres felvételi vizsgával pótolja.⁴

1917-ben már az alábbi kiegészítés lát napvilágot: „Ajánlatos . . . 3-4 középiskola elvégzése (természetesen osztály), mert a tanulók legnagyobb része ennyi előképzettséggel jön hozzánk, így a kisebb és gyengébb előképzettségűek nem bírnak ezekkel versenyezni.”⁶

1931-ben pedig „rendes” tanuló már csak az lehet, „aki valamely közép vagy polgári iskola IV. osztályát (a középiskola 8 éves!) sikerrel elvégezte. De ha valaki ennek meg is felelne – de egy vagy több évet kihagyva jön az iskolába – hatósági erkölcsi bizonyítványt is kell bemutatnia.”⁷

Igaz, a megemelt felvételi mércé azzal is összefüggésben lehet, hogy az új szakiskolai szabályzat 3 évre szállította le a tanulmányi időt, tehát valóban fontos az előképzettség magasabb színvonala. De ha az egyéb feltételek alakulását is megvizsgáljuk, egy ennél mélyebb összefüggést is felfedezhetünk. Míg kezdetben nem kellett tandíjat fizetni a tanulóknak, pusztán félvétenként 10 koronát a segélyalapra, de „szegény sorsú, jó magaviseletű és szorgalmas tanulók ennek befizetése alól egészen vagy részben felmenthetők – addig az ellenforradalmi korszakban megszüntetik a tandíjmentességet, illetve esetleges kedvezményt csak a közalkalmazottak gyerekei (!) és a hadiárva kaphatnak. Kezdetben a tandíj és egyéb díjak összege 37 pengő 20 fillér. 1938-ban már 3 pengő felvételi díjat is kell fizetni, s a tandíj egy évre 45 pengő, és fémipari szakon még 10 pengő anyag- és szerszámhasználati díj is volt. Igaz, a háború előtt is a műhelybiztosítékkal együtt kb. 26 koronát kellett befizetni évente, de legalább az esetleges kedvezmény nem a közalkalmazottak gyerekeire vonatkozott. Ezenkívül a korábbi egy munkaruha helyett is kettőt kellett a háború után a tanulónak önerőből biztosítania. Íme a Horthy-korszak szociális szűrője! Igaz, az internátusi elhelyezésre ekkor nyílik először lehetőség, de ennek egyhavi díja 45 pengő. Ez alól mentesülni csak miniszteri engedéllyel lehet. Az iskola tantestülete csupán ingyenes menzakérvények ügyében dönthet, továbbá legfeljebb féligényes internátusi kedvezményben részesítheti a feltételeknek megfelelő (!) tanulókat.⁸

Érdemes viszont megvizsgálni, kik is lehetnek ezek. A sorrend a következő: Nem helyben lakó állami iparoktatási alkalmazottak (!) gyermekei; köztisztviselők gyermekei (!); hadiárva, ha másnemű támogatást nem kapnak és csak végül az egyéb foglalkozású (munkás, paraszt) szülők gyermekei. Az első két esetben vagyontalansági, az utolsó kettőben szegénységi bizonyítvány, jó előmenetel és kifogástalan magaviselet kell.⁹

Tehát minél inkább nő az intézmény színvonala, annál több a szociális megkötöttség. Ez nem lehet véletlen, hiszen egyre kevésbé az egyszerű iparosképzés a feladata, hanem 1941-től hivatása olyan közműveltséghez, valamint ipari és gazdasági szaktudáshoz juttatni a tanulókat, amelyek birtokában mint műhelyi vezetők, műszaki tisztviselők is bekapcsolódhatnak hazai iparunk és gazdasági életünk vérkeringésébe.¹⁰

Emellett „önálló, művelt iparosokat és vállalkozókat” kíván nevelni az intézet, de természetesen ezeket is minél kevésbé a legszegényebb néprétegekből. Ha mégis akad onnan is növendék, akkor azt az iskolai hitoktatás, illetve vallásérkölcös nevelés színvonalának emelésével kell társaihoz közelíteni, miként az 1939-es Értesítő büszkén említi is az ez irányban megnyilvánuló püspöki érdeklődést és megelégedést.

Azonban el kell ismerni, hogy az iskola, ha a korból, társadalmi berendezkedésből adódóan ellentmondásos módon is, de a lehetőségekhez képest sikeresen teljesítette azon feladatokat, melyeket városunk fejlődése érdekében vállalt.

Végzett tanulóit kezdetben elhelyezkedni is segítette, de egy 1939-es utalás szerint is az ipar igényeinek teljesen megfelelő munkát végez, mert az elméleti és gyakorlati képzés olyan, hogy „a jelenleg végző összes tanulók elhelyezkedése megfelelő munkakörben és megfelelő fizetéssel biztosítva van.”¹¹ Ami nem csekély dolog ebben az időben.

Vidéken működő tanfolyamaiból, illetve az internátus (iskolai bentlakás) létesítéséből is kiderül, hogy vonzáskörzete egyre jobban kiterjed. A régi épülethez, ha az ország ingatag gazdasági helyzete miatt néha nehezen is, de elköszülnek az új létesítmények. Pl. 1934-ben a textilműhely áttelepül az I. világháború alatt létesített udvari, üvegtetős fémipari műhelybe, s azok számára egy földszinti toldaléképületet létesítenek szerelő- és kovácsműhellyel.

Azonban az I. világháború okozta mélypontot nem követheti huzamosabb fellendülés. A revíziós, új háborús politika átmeneti sikere gyorsan elpárolog. Még súlyosabban ismétlődnek meg a már egyszer átélt megpróbáltatások: a haditermelésbe való bekapcsolódás, tanárok és diákok bevonulása, az épület háborús igénybevétele. Az 1944-es Értesítő szerint csak a textil szakon változatlanok a keretek. A felére csökkent tanítási idő is állandó veszélyben forog, mivel a megmaradt épületrészen is meg kell osztoznia a saját épületéből kitelepített Révai Miklós Gimnáziummal. 1943–44-ben még egy repülőgép-építői, illetve levente sofőrképző tanfolyamnak is helyet kell szorítani. 1945-ben a német hadsereg teszi a kezét az épületre. Elsősegélynyújtási hely lesz.

A szertárak, segédeszközök pusztulását betetőzi a bombatalálat. Az ifjúsági könyvtár és az irattár leég, a gazdátlanul maradt épület irodáit és tantermeit kifosztják. Szinte alapjaiból kell újjászülnie az akkor 44 éves intézménynek a felszabadulás után, visszatérve az I. világháborút megelőző csendes, de folyamatos, s tanulva a háború utáni látványosabb, de sokkal zaklatottabb fejlődésből, hogy a textilipari szakiskola után az újjáépítéshez oly fontos építőipari szakiskola bölcsője is legyen, mintegy betetőzve a győri iparoktatás megalapozásában és kiszélesítésében, igaz sokszor a létezők által diktált küzdelmes, de el nem enyésző érdemeit.

CSEKE JENŐ
tanár

JEGYZETEK

1. Értesítő a Győri M. Kir. Állami Fa és Fémipari Szakiskola működéséről (továbbiakban Értesítő) az 1901-1902. tanévben.
2. L. ugyanott.
3. L. ugyanott.
4. Értesítő . . . 1909.
5. Göcse-Perepatits: A vörös Győe.
6. Értesítő . . . 1917.
7. Értesítő . . . 1931.
8. L. ugyanott.
9. L. ugyanott.
10. Értesítő a Győri M. Kir. Áll. „Jedlik Ányos” Gépipari Középiskola és M. Kir. Áll. Textilipari Szakközépiskola működéséről 1941.
11. Értesítő a Győri M. Kir. Áll. Fém és Textilipari Szakiskola működéséről 1959.

A további adatok az 1944-es Értesítőtől, illetve a 65 éves jubileumra kiadott évkönyvből (1966) valók.

AZ ISKOLA TÖRTÉNETE A FELSZABADULÁSTÓL NAPJAINKIG

A felszabadulás után azonnal megindult – április 28-án – a szervezés az üres iskolaépület falai között. Mint mindig, az oktatás és nevelés érdekében mozdult meg a visszatérő tanári kar.

Gyorsan alkalmassá kellett tenni a termeket és a műhelyeket az ifjúság fogadására. A serényen meginduló munka lehetővé tette, hogy 1945 őszén újra betöltsék hivatását a Győr város ipara számára oly fontos intézmény. A tantermek megszüpülve, a műhelyek átrendezve fogadták a tanulókat. A felszerelés kezdetleges volt, hiszen a német hadsereg minden mozdíthatót magával vitt. A korábban jól felszerelt műhely gépparkja is megcsappant, a modern, nagy teljesítményű gépek hiányoztak.

Mindezek ellenére megindult az élet, és 1945-ben már Győrött érettségiztek a külföldről visszatérő tanulók.

Minden olyan igényt, mely az oktatás érdekében merült fel, a tantestület felkarolt, és időt, energiát nem kímélve dolgozott az új, a korszerűbb iskola megteremtéséért. Így került sor körülbelül egy évre az építőipari iskola befogadására is.

Az iskolai felszerelések és gépek fejlesztéséhez részben hozzájárult a tanműhelyek átadása a Vagonyár Daruüzemének. A forgácsoló részleg dolgozott itt. Ennek fejében szerszámokat, eszközöket, gépeket kaptunk. Ez a kapcsolat-újrafelvétele mindenkorra bizonyítja az intézmény és a gyár kölcsönhatását, egymásrautaltságát és baráti viszonyát. A tanulók és tanárok az újjáépítés időszakában lelkesedéssel és odaadással fáradoztak azon, hogy mielőbb olyan körülményeket biztosítsanak a jövő ifjúságának, amely a korszerű iskola igényeit maradéktalanul kielégíti.

Már 1945-ben három szakon képzett újabb és újabb szakembereket iskolánk. Egyidejűleg gépipari középiskola, textil- és építőipari iskola is működött az épületben.

Az 1945-ös tanév végén 25 tanuló szerzett érettségi bizonyítványt. Míg az 1940/41-es tanévben a tanulólétszám 125 volt, ez a szám az 1945/46-os tanévben 240-re szökött fel. Párhuzamosan minden évfolyamon két-két osztályt foglalkoztattak.

A felszabadulást követő újjáépítés időszakában az ipar mind több jól képzett szakembert várt. Ennek a társadalmilag fontos feladatnak csak új szellemű, haladó gondolkodású ifjúság tudott eleget tenni. Az 1945-öt követő időszakban megindult az áramlás – megyén belül és megyén kívül – az egyetlen ipari középiskáért nevelő intézmény felé. Az épület szűknek bizonyult. A korábbi tervek megvalósultak. A Nagy Jenő utcai szárnyrész kétemeletesre bővült. Ez 3 tantermet és további kisebb szertárakat biztosított. Lehetőség nyílt arra, hogy 12 osztályos iskolává fejlődjön az intézet. Ekkor az ipari forradalom mellett a tudatformálás terén is alaposan meggondolt kezdeményezések újabb iskolatípus megalkotását eredményezték. Az ipari gimnázium néhány éves működése ráirányította a figyelmet azokra a követelményekre, amelyek szükségszerűen jelentkeztek a nehézipar fejlesztését fő célként kitűző népgazdaságban. Ez a típus első és második osztályokban a közismereti alapot biztosította, míg a két utolsó évfolyamban a műszaki tantárgyakkal alapot adott ahhoz, hogy a tanulók közvetlen a termelés szolgálatába állhassanak érettségi után. A tantervek nem zárták ki annak lehetőségét sem, hogy a gimnáziumi színvonalon tanított matematika és fizika tananyag birtokában a tanulók kiválóbbjai egyetemekre is jelentkezhesenek. Többen sikeresen jutottak el a mérnöki diplomáig.

1950-ben a bővítés ellenére is szűk iskolaépületből kiköltözött, és önálló iskolává vált a textilipari iskola. Jellemző, hogy az építőipari iskola és textilipari iskola ugyanolyan fontos és szükséges intézménye lett városunknak, megyénknek, mint az ipari gimnázium.

A nemzet iparának további strukturális átalakulása és a győri nagyüzemek rohamos fejlődése az 5 éves tervek alatt nevezetes változást hoztak létre az iparoktatás területén is. 1951-ben ipari technikummá alakult át iskolánk. Műszaki elméleti és gyakorlati alapokkal rendelkező, önálló munkakört betöltő egyének nevelése volt az egyik legfontosabb célkitűzés. Pótolni kellett a korábbi képzésből adódó hiányokat. Üzemi munkára alkalmas, ideológiailag is képzett középiskolákat vártak termelőüzemeink.

A győri Vagongyár munkacrögiényének egy részét tudta csak kielégíteni a három-három párhuzamos osztályra felnövő iskola. 1950-ben 280, 1953-ban már 487 beiratkozott tanulója volt. 1953-ban 98-an szereztek technikus oklevelet.

Az elmondottak mellett fontos szerep jutott az iskola esti és levelező tagozatának is. A képzés a felszabadulás előtti kísérletek nyomán 1946-ban kezdődött meg. Az első felhívásra 63-an kezdték el az évet, hogy korábban elképzelt, de meg nem valósítható céljukat elérjék.

1950-ben már 150-en jártak a dolgozók tagozatára. Ez a szám 1953-ig 181-re nőtt, 1956-ban 393 a tanulók száma.

A szakágazat megválasztásának az volt a célja, hogy az intézet több munkahelyre is felkészítse a gyakorlati tapasztalatokkal rendelkezőket. Az általános gépész szak lett hivatott arra, hogy a szakmai igényt kielégítse.

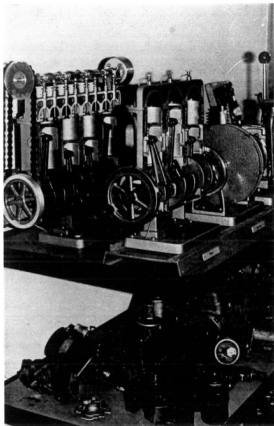
A nappali tagozat két szakon, a közlekedésgépész- és általános gépészműszaki-képzés vonalán munkálkodott. 1957-től újabb lendületet vett a technikusképzés. A technikus oklevél személyes vonzása oda vezetett, hogy a fizikai dolgozók ebben a képzési formában látták kibontakozni gyermekük jövőjét. Figyelemre méltó a haladó értelmiség megindulása iskolánk felé: mind több mérnöki diplomával rendelkező szülő gyermeke iratkozott be.

Az 1960-as adatok, melyeket a beiratkozott és oklevelet szerzett tanulókról készült grafikonok híven tükröznek, bizonyítják, hogy a technikum képzés fejlődése töretlen volt. Ehhez a Kohó- és Gépipari Minisztérium Oktatási Főosztálya a tárgyi és személyi feltételeket messzemenően biztosította. A tanulás objektív és szubjektív feltételei birtokában műszakilag jó alapokkal rendelkező és egyetemi továbbtanulásra kiválóan előkészített technikusok fejezték be tanulmányaikat iskolánkban. Az érdeklődés oly mértékűvé vált, hogy intézetünk 16 osztályossá nőtt, párhuzamosan 4-4 osztállyal. Az osztályokba tömörült tanulócsoportok helyenként elérték a 40-42-es létszámot. Ezekben a tanévekben a felvételi vizsgák rendszere olyan szűrként jelentkezett, hogy csak a legkiválóbbak kerültek felvételre, esetenként minden harmadik tanuló. A továbbtanulási óhaj mértékére jellemző, hogy a végzett tanulók 60-65⁰/₀-a kérte felvételét különböző egyetemre, főleg a műszakiakra. A visszaigazolások tanúsága szerint a jelentkezők 65-70⁰/₀-a sikeres felvételi vizsgát tett. Ebben az időszakban végeztek azok is, akik ma mérnök-tanárai iskoláinknak. Ők vizsik tovább azt a zászlót, amelyet a 60-as években oly magasra emeltek az elődök.

A korszerű ipari tagozódás éreztette hatását az oktatás területén is. A technológia magasabb szintű művelése társadalmi igényként jelentkezett. Ennek érdekében szakosodott az iskola is. Gyártástechnológiai szakon belül a közlekedésgépgyártó és a gyártástechnológiai ágazat indítása összehangolt érdeke volt a Magyar Vagon- és Gépgyárnak is. A gyár technológiai téren érte el azokat a sikereket, amelyek rangot és nevet adtak neki. Tanulóink nagy többségben változatlanul a műhelyekben, szakmunkásként helyezkedtek el, majd később kerültek irányítói, szervezői, magasabb termelői munkakörbe.

Az 1965. év adataiba való bepillantás azt bizonyítja, hogy a szakosodás változása kielégítette a szülők, a város, a megye és nem utolsósorban a termelőüzemek elkövetkezését. A nappali tagozatra beiratkozottak száma 618, az esti és levelező tagozatokra beiratkozottaké ugyanakkor 890 volt.

1962 őszén a kvalifikációs törekvések a középkaderképzés területén a műszaki főiskolák jogelődjének, a felsőfokú technikumoknak a létrehozásához vezetett. Elsőként iskolánk adott helyet ennek az igénynek. A vállalatok munkaügyi osztályai hosszú távra jelezték a szükségletet, és az első felhívásra vállalati egyetértésben megindult az esti tagozaton közös igazgatóság mellett a felsőfokú technikusképzés. Minden évben többen és többen kedvelték meg ezt a képzési formát, amely később 100 fős évfolyamokat eredményezett. A három egymással párhuzamos képzési fronton dolgozó intézet még a szakmunkások továbbképzését sem hanyagolta el.

A kazánfűtői, kompresszor- és hűtőgépezői, műszaki rajz tanfolyamok egymást követték. A fokozott terhelést vállaló tantestület a napi feladatok mellett érzékenyen reagált az újabb és korszerűbb tanítási módszerek megjelenésére. Gyorsan felismerve ennek haékonyosságát, bevezette a tanítási órák anyagközlő és számonkérő területeire. Az oktatóeszközök fokozott alkalmazása tette lehetővé, hogy a tanári túlterhelés ne haladja meg az átlagos mértéket.

A technikusképzés az 1971/72-es tanévben átadta a helyét a szakközépiskolai képzésnek. Kisebb mértékű óratervi változások mellett azonos szakok és ágazatok fenntartásával folyt az oktatás. A szakközépiskola továbbra is biztosította a szak-

mán belüli elhelyezkedést és a továbbtanulás lehetőségét. A város rohamos fejlődése magával hozta, hogy hasonló szakon újabb két szakközépiskola induljon be. A szülők és tanulók érdeklődése változatlanul megmaradt, de ennek ellenére a jelentkezők száma érezhetően csökkent. A kisebb létszámú osztályok lehetővé tették az oktató-nevelői tevékenység magasabb színvonalon való végzését.

Az 1971. év újabb nagy lépést hozott azzal, hogy az új épületszárnyat, amelynek homlokzata a Tanácsköztársaság útjára néz, felépíthettük és szerves egységgé alakíthattuk az öreg iskolával. Négy tanterem, tanári tanácskozó, igazgatói iroda, 600 személyes öltöző, szertárak és tanári szobák kaptak itt helyet.

A területbővülést kihasználva azonnal átálltunk a kabinetrendszerű oktatásra. Hét közismereti és hét műszaki kabinetet alakítottunk ki. A műhelytermek bővítése is újabb bizonyítéka annak, hogy a kormány határozatainak végrehajtásában hatékonyan vett részt a tantestület. A változások eredményessége azonnal jelentkezett, ugyanis a Kohó- és Gépipari Minisztérium Szakfelügyeleti Csoportja által életre hívott „Műszaki Tanulmányi Versenyek”-en az országos első 10 helyezett közé azóta mindig kerültek tanulóink. 1974-ben 3 tanulónk büszkélkedhetett azzal, hogy helyezéssel egyidejűleg egyetemi felvételt is nyert. Eddig 8 olyan tanuló van, akik a legkiválóbbak között bizonyították, hogy kiemelkedő felkészültséggel rendelkeztek. A szakközépiskolai érettségivel rendelkezők 1972 óta továbbképezhetik magukat és egyéves tanulás után technikusminősítő vizgára jelentkezhetnek. A Kohó- és Gépipari Minisztérium iskolánkat a gyártástervező technikusképzés bázisaként jelölte ki. Minden évben fokozódó érdeklődés mellett folyik a képzés. A hallgatók szakdolgozatot készítenek, majd ezt követően technikusminősítő állami vizsgát tesznek. Az 1976-os évben a kihelyezett csoportokkal együtt 7 állami vizsgabizottság 212 tanulót vizsgáztatott le. A továbbiakban a közlekedésgépgyártó szak képzését is szorgalmazni kívánjuk, hiszen a győri Rába Magyar Vagon- és Gépgyár közlekedési szakembereket vár tőlünk.

Az ipari szakközépiskola folyamatos korszerűsítése mind a tantervekben, mind a jelentkezett tanulók felkészítésében újabb feladatokat ró a szakemberekre. Ennek a mozgásnak dialektikus összetevői arra serkentik őket, hogy új tantervek készüljenek az új típusú középiskolák számára, az újabb műszaki generáció kinevelésére. Évente találkozunk azzal a kérdéssel, hogyan valósítható meg a korszerűtlen tananyagrészek kiiktatása és a korszerűek beépítése a tanítási anyagba.

Az 1976/77-es tanévtől kezdve az érettségi bizonyítvány mellé forgácsoló szakmunkás-bizonyítványt is tudunk adni két osztálynak. A szakmunkásvizsga korábbi igények kielégítésére is szolgál.

Az 1976/77-es tanév főbb adatai ide kíváncskoznak az ismertetés végére. A napali tagozatra 487, esti és levelező tagozatra 702 tanuló iratkozott be. Mindezek továbbra is bizonyítják a 75 éves iskola fontos szerepét. A város és megye ismert nagyvállalatainak szakember-utánpótlását a jövőben is fiatalos lelkesedéssel és szakszerűen fogjuk képezni. Az oklevelet szerzett tanulók száma (7004) hűen mu-

tatja, hogy nagyon sokan ebben az iskolában ismerték és szerették meg a gépes szakmát.

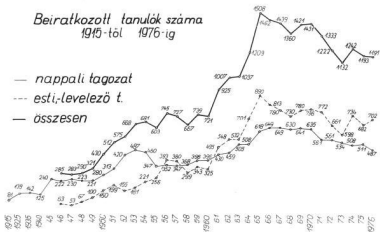
Az iskola e rövid története nem hivatott arra, hogy mindent megemlítsen, de reméljük, a közvélemény számára sikerült alapvető tájékoztatást adni.

PÓCZE LÁSZLÓ
műszaki igazgatóhelyettes

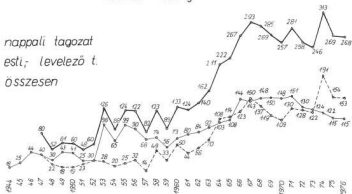
Beiratkozott tanulók száma
1945-től 1976-ig

- nappali tagozat
- esti, levelező t.
- összesen

Oklevelet szerzett tanulók száma
1944-től 1976-ig

- nappali tagozat
- esti, levelező t.
- összesen

VISSZAEMLÉKEZÉSEK

EGY MAI DIÁK SZEMÉVEL . . .

A mai „Gép” negyedikes diákja vagyok. Itt már több a múltam, mint a jövőm. De azért valahogy most kezdem igazán átérezni, mit is jelent „gépesnek” lenni. Pedig hát úgy tűnik – visszaemlékezve –, hogy elsősként sokkal nagyobb öntudattal feszítettem szülőfalumban, Péren, volt diáktársaim meg a velem együtt, de más iskolákba bejárók előtt.

Ez a „hősor” 1973-ban kezdődött el. Az első évnnyitót nem fogom soha – de azt hiszem egyikünk sem – elfelejteni. Furcsa érzés töltött el mindnyájunkat, hiszen számunkra ez óriási változást hozott. Az új környezetben minden elütrött az addig megszokottól. Mit és hogyan fogunk itt tanulni? Milyenek lesznek az osztálytársak, na és a tanárok . . .? És egyáltalán, milyen ez az iskola . . .? Ilyen, vagy legalábbis ehhez hasonló kérdéssorozat persze minden új diákban felmerül. Ezt érezni úgy, csak akkor lehetett, de ha sorstársam olvassa, velem együtt emlékezik arra, amit nem lehet prózai szavakkal kifejezni.

Aztán mindenki elindul a saját útján, amiben a közös vonások mellett sok egyéni is akad. Tanulmányaimat az I. A osztályban kezdtem. Nekem nem volt túl könnyű ez a kezdés. Különösen a matematikától féltem, mert ahogy az idősebb diákok akkor mondták, ez itt „rázós” tárgy, s a tanárok ugyancsak megkövetelik. Nyelvzséni sem voltam, így hát az orosz nyelvtől is tartottam. Szorongásom szerencsére megértésre talált, s az iskolai tanulószoba minden segítséget megadott leküzdésére. Most, hogy visszaemlékezem az Orosz tanárnővel és a Balogh tanárnővel átszenvedett matematika-, oroszórákra és korrepetálásokra, azt kell mondanom, nem volt hiábavaló. Lassan hozzászoktam a követelményrendszerhez. Rászoktattam magam a rendszeres tanulásra, így aztán nemcsak sikerélményem akadt, de némi szabad időre is szert tettem. Beléptem az iskolai Ifjú Gárdába, amely megtanított arra, hogyan kell közösen egymásért küzdeni. Együtt „harcoltunk” társaimmal a jó eredményekért, melyek öregbíthetik nagy hagyományokkal rendelkező iskolánk hírnevét. Különösen megtisztelő volt számomra, hogy elődeink jóvoltából rögtön az országos szemlén kezdhettem a versenyzést, egy jól összeszokott gépes

kollektíva tagjaként. Az azóta lezajlott városi, megyei versenyek a kemény munka mellett a közösségi megbízás jól teljesítésének örömteli érzését is jelentették. Talán ez volt a legértékesebb jutalom amellest, hogy ezáltal közelebb kerültünk a hazáért oly sok felelősséget vállaló felnőtt munkásörök nemzedékeihez. Aki egyszer a gépes IG tagja volt, nem felejtheti el a győzelmeink után felsattanó „Hajrá Gép! – Gép! – Gép! – Gép!” csatakiáltást, amely nemcsak a megszerzett helyezésnek szólt, hanem az értünk élő-haló Végig tanár úrnak is.

Most, amikor egyéb munkáim mellett az IG teljes embert követelő feladatainak már nem tehetek eleget, kissé fájó szívvel, de teljes felelősséggel ajánlhatom fiatalabb társaimnak, hogy kövessék ifjúgárdistáinkat, váltsanak fel bennünket, mert mindenképpen megéri!

... És aztán a műhely! Izzalmas, felfedezésre váró világ. Mennyire irigykedtem a felsősökre, akik igazi gépek mellett dolgozhattak. Nem játékműhely ez! Nem játékgépek a mi gépeink! Aki megszerette őket, egy életre elkötelezi magát. S a legmodernebb gyári berendezéseken dolgozva, csak szeretettel gondolhat a legöregebb masinákra is, melyek tanáraink segítségével az alkotó munka örömeit tárják fel előttünk. Persze ahogyan a négy év vége felé közeledik az ember, úgy zsugorodik a kezdetben szinte megismerhetetlennek tűnő „birodalom”. A titokzatos műveletek jól ismertté válnak, egyre kevesebb az a tanulnivaló, ami még itt ránk vár. Lassan rájövünk, hogy a sokoldalú készség, aminek megszerzésétől kezdetben kissé visszariadunk, csak a hasznunkra válhat. Engem ez az érzés az MVG-ben tett első üzemi látogatáskor fogott el, mikor örömmel ismertem fel gépeink rokonait és a megtanult műveleteket.

De más területeken is megtalálhattam iskolánkban az érdeklődésemnek megfelelő kereteket. Tanáraim és az iskola irodalmi színpada, verskedvelő idősebb diákjai és KISZ-alapszervezetem révén tökéletesíthettem versmondó képességemet. Igaz, az más, hogy az iskola KISZ-tagjainak bizalmából az iskolai KISZ-bizottság titkárává választottak, olyan komoly feladatot jelent egy tanuló és amellest sokoldalúvá válni igyekvő diák részére, mely néha-néha úgy érzem, több munkát és bosszúságot okozhat, mint örömet. Diákjaink, KISZ-tagjaink előtt a lehetőségek olyan bőséges tárháza van nyitva, mellyel élni sokszor meghaladja erejüket, felelősségtudatukat.

Tanáraink is mindent elkövetnek, hogy segítsenek nekünk szelektálni, hogy megtanítsanak élni bennünket a lehetőségekkel, és arra, hogy önerőből is minél jobban tudjuk csökkenteni a néha tán a túlzott feladatok miatt, vagy egyszerűen csak diáklustaságból eredő közönyt, passzivitást, visszahúzást.

Kell-e többet mondani annál, annak érzékeltetésére, hogy iskolánk teljesen betölti minden feladatát ifjúságunkkal kapcsolatban, mint hogy jubileumi évünk egy-

beesik az ifjúsági parlamenttel is? Bizony másképp kell néznünk a diákéletnek később oly felejthetetlen zamatot adó diákcsínyeket is, még akkor is, ha néha úgy érezzük, hogy hiányzik kissé foglalkozásainkból, vagy azok fellazítására az önfelédet játékosság, a fiatalos életöröm. Szerintem azért ennek is megvan a lehetősége. Például a klubban, az ODK és az alapszervezetek kirándulásain, a felejthetetlen osztálykirándulásokon, klubdélutánokon, játékos vetélkedőkön.

Sok szép emlékekkel és az elszalasztott lehetőségek miatt is kissé fájó szívvel fogok elbúcsúzni patinás intézményünktől, és kívánok eljövendő diákjainak, de a még itt tanulóknak is olyan diákéletet, mely legalább nem lesz szegényebb az enyémnél.

SZELE CZ ARNOLD

51 éves volt iskolánk, mikor első éves tanulója lettem. Visszaemlékezésemet azzal is kezdeném, hogy az idő múlása megszépíti az emlékeket. Az objektív valóság azonban ténylegesen az, hogy szép korban lettünk mi, akkori szegény munkás- és parasztyermekek az öreg „Alma Mater” tanulói.

Az első 3 éves terv, a hősi újjáépítés évei megalapozták az ipar gyors fejlődésének lehetőségeit is. A közép- és főiskolák, egyetemek kapui szélesre tárultak a munkás- és szegényparaszt szülők gyermekei előtt.

Azóta 25 év telt el, az egyetemes történelemben nem hosszú idő. A mi szép szocialista hazánk fejlődésének történetében azonban egy olyan negyedszázad, amely méltó helyet kap majd a jövő nemzedékeinek visszaemlékezésében. Úgy gondolom, hogy ez így van társadalmi felépítményünk egyik sejtjének 25 éves fejlődésében is. Mint visszaemlékező és a mai szemmel értéklő felnőtt nemzedék tagja, felelősséggel állítom ezt 75 éves iskolánkról.

Az iskola, a mellette működő középiskolás diákotthon oktató és nevelő szerepe jól egyesítette a munkára nevelés, az általános művelés, a mozgalmi élet iránti igény alakítását és továbbfejlesztését, a dolgozó nép és hatalmának tiszteletét, megbecsülését.

Amellett, hogy az akkori technikumban váltam középfokú műszaki szakemberré, megbecsüléssel állíthatom, hogy gyermekkori indíttatásom után ott váltam tudatos ifjú kommunisztává.

Iskolánk tanárai és szakoktatói kara komoly gyakorlati oktatási tradíciói lehetővé tették, hogy az akkori képesítést szerzett hallgatók nagy számban váljanak jól képzett és kiforrott világnézetű szakemberekké.

25 év távlatából nagy tisztelettel gondolok vissza azokra a nagy tudású tanárainkra, akik már csak emlékeinkben élnek: tehetségük legjavát adták az új nemzedékek kiműveléséért; az egyetemi padokból akkor kikerült fiatal munkás- és parasztszármazású kommunista tanárookra, avagy egyenesen a munkapadról egyetemre küldött és tanárként visszatérő munkástanár elvtársakra, akik a mai érték-mérővel mérve életkorukat messze megelőző komolysággal és érettséggel álltak helyt.

Visszaemlékezésemben tiszteletem és hálám jeléül hadd említsem meg néhányuk nevét: Janák Emil fiatal kommunista pedagógus, akinek szavaiból, cselekedetéből sugárzott a mély meggyőződés az elve és tevékenysége iránt, akit mint 15 éves gyermek mindig példaképnek tekintettem. Aki 4 évig volt osztályfőnököm, egyetve a tanítás mesterségét a becsület, szigor és humánus nehéz követelményeivel. Mentés Máté, Pöcze Ferenc, Horváth István, Czaha Vilmos szakoktatók, akik magas fokú szakmai ismerettel és nagy pedagógiai érzékkel tanítottak bennünket a gyakorlati munka szeretetére, a munkáskezek tiszteletére.

Negyed évszázad távlatából is a legszebb élményeim között tűnnek fel a diákotthoni évek, a lelkes készülődések a nagy nemzeti ünnepekre, az ifjúsági demonstrációk a párt és kormány intézkedései mellett. Ma úgy mondanám, hogy lelkes részvétel az osztályharcban az ifjúság kötelességérzetével és lehetőségeivel.

Büszkén meneteltünk Győr város utcáin, sokszor csendült fel a jól ismert és szeretett dal, hogy „Kovács vagyok, ifjú a lelkem...”. Mi fiatalok akkor mélyen átéltek az életünket, viselkedésünket jelentősen formálta a kor komoly követelménye. A teljes emberré válás feltételei, a kötelesség tudat formálása, a magas szintű elméleti és gyakorlati felkészítés, a lelkes mozgalmi élet alakítása mellett számunkra biztosítva volt a szórakozási, művelődési lehetőségek sokasága. A rendszeres színházlátogatás, sportversenyek, klubok látogatása, a klubéletbe való bekapcsolódás, sportrepülés és mindaz, amit társadalmunk messzemenő gondoskodása adhatott az ifjúságnak.

A felelősségteljes nevelés ellenére is gyakran fordult meg gondolatainkban, hogy milyen jó lenne már kilépni az öreg iskola kapuján, kezünkben a várva várt oklevéllel.

Úgy gondolom, hogy amíg diák lesz a diák, ez mindig így lesz. Amikor aztán elérkezett a várva várt nap, és hasznos útravaló tanácsokkal, frissen kitöltött oklevéllel a kezemben kiléptem az öreg iskolából, összeszorult szívvel, az öröm és a fájdalom vegyes érzelmeivel először éreztem igazán, hogy mit jelentett az iskola, a közösség, nevelőink gondoskodása. A magabiztos diák félszeg felnőttként indult el az élet útján.

Az elválás érzése talán akkor az első lépésnél volt a legfájdalmasabb, mivel még a múltat és a jövőt elválasztó vonalról nem volt érzékelhető, mit is adott számunkra az öreg „Alma Mater”.

Ma már 20 éves életút után mondhatom, hogy igazi alapot kaptam a becsületes munkásévekhez, alapot a helytálláshoz, a további tanuláshoz. Példát a haza, a dolgozó nép szeretetéhez. Hogy a 20 éves életút minden lépcsőjén sikerült jól helytállni, elősegítette az, hogy kimondatlanul is – ha a távolság a valóságban nagyon nagy is volt – ott volt az öreg iskola.

Visszaemlékezésemet azzal a szerető ragaszkodással fejezem be, hogy a 75 éves iskolánk falai között tanuló ifjakhoz szólok: Becsüljék meg az öreg „Alma Mater” jó hírét, legyenek méltó követői az előttük járó nemzedékeknek! Éljenek a szocia-

lista társadalmunk adta gazdag lehetőségekkel, sajátítsák el magas szinten az általános és szakmai ismereteket! Legyenek alkotói és továbbfejlesztői szocialista vívmányainknak!

Legyenek méltó állampolgárai, rajongó szeretői szép magyar hazánknak! Egy pillanatra ne feledjék, hogy a dolgozó nép áldozatvállalása tette lehetővé számukra is, hogy majd egy negyed évszázad múltán felnőtt nemzedék hasznos tagjaiként emlékezzenek vissza egyéni boldogulásukat is jelentő öreg iskolánkra!

LAKATOS LÁSZLÓ
az MSZMP
Győr Városi Bizottságának
első titkára

EGY ÖREG DIÁK VISSZAEMLEKEZÉSE

1941-ben, 35 esztendővel ezelőtt zárult be mögöttem a győri Fém- és Textilipari Szakiskola kapuja. A fémipari tagozaton 36-an végeztünk abban az esztendőben. Végzős diáktársaim az ország különböző területéről kerültek ide, de mire a 3 esztendő eltelt, az osztály egy jó családdá forrt össze. Jól ismertük egymás jó tulajdonságait, hibáit és gyengéit. Azon voltunk, hogy egymást segítve minél jobb szakemberekké váljunk.

Mind az elméleti, mind a gyakorlati műhelyoktatás területén kiváló szakmai felkészültségű tanárok, oktatók tanítottak bennünket. Ennek köszönhető, hogy legtöbb volt diáktársam az életben is megállta a helyét és ma túlnyomórészt különböző vezető beosztásokban dolgoznak.

Tanáraitam, oktatóimat szerettem, tiszteltem. Ma is nagy tisztelettel gondolok rájuk, mert úgy érzem, hogy ők voltak, akik igazán megszerettették velem a gépipari szakmát, nagymértékben nekik köszönhetem, hogy fegyelmezett, rend- és szakmaszerető ember lettem. Visszagondolva a 35 év előtti időszakra, úgy értékelem, hogy a győri tanintézet szigorú iskola volt, magas követelményeket állított elénk, de a lelkiismeretes, jól képzett, igazságos tanárok és műhelyoktatók azon fáradoztak, hogy minél többet elsajátítsunk, minél alaposabb ismerői legyünk a szakmának.

Nagyon jónak értékelem még a mai napig is a röpdolgozatokat, melyek az óráról órára való tanulásnak rendszerességét követelték meg. Ezt legtökéletesebben a ma is élő Ozora tanár úr alkalmazta, igaz, az ő tantárgyait tanultuk meg a legalaposabban. Ezek: a leíró géptan és a technológia voltak.

Ugyanez mondható el az ábrázoló geometria, a szakrajz és a géprajz tantárgyakról is.

A megszerzett végbizonyítvány 7 szakmából biztosított képzést. Igaz, hogy keményen megdolgoztunk érte. Reggel 8 órától este 6 óráig, szombat kivételével, amikor 14 óráig voltak előadások. Délelőtt elméleti oktatáson, délután műhelygyakorlatokon vettünk részt.

Sokszor elgondolkodtam, hogy miben volt ennek az iskolának ereje, miért volt az országban is a legjobb hírű tanintézetek között. Talán mert a tananyagot szí-

gorúan megkövetelték tőlünk, tudni kellett, a szerencsére nem bízhatta magát az ember?

Ugyanez volt a műhelygyakorlatokon is. Legyen az lakatos-, forgácsoló-, hegesztő-, kovács-, hőkezelőmunka vagy motorszereles.

Soha nem felejtem el az egyik szakoktatóm szavait:

„A motorszereles olyan tisztaságot és fegyelmet követel, mint kórházban az operáció.”

Vérünkke vált a rend, a tisztaság, a fegyelmezetség.

Az iskolában eltöltött évek komoly, megalapozott tudást adtak, s az ott szerzett érdemjegyeket később a főiskolán, majd az egyetemen is tartani tudtam.

Eddigi pályafutásom után azok közé az emberek közé tartozom, akik elmondhatják magukról, hogy érdemes volt szorgalmasan tanulni, dolgozni, majd újra tanulni.

Az iskola elvégzése óta szép és eredményes 35 esztendő mondhatok magamé-
nak. Mint szakmunkás, technológus, gyártástervező, műszaki osztályvezető, üzem-
vezető mérnök, termelési vezető, főmérnök, igazgató, így következtek a forduló-
pontok életemben.

Elmondhatom, hogy az itt felsorolt beosztásokhoz a szakmaszeretetet kötött. Hi-
vátásérvzésből végeztem és végzem ma is munkámat.

Mindig rövidnek tűnt 6 órától 14 óráig a munkaidő. Soha nem vártam a gyári
fűjást, repült az idő, mindig örömet találtam abban, amit csináltam.

Megbecsült polgára vagyok népi demokratikus rendszerünknek, mind az erkölcsi,
mind az anyagi megbecsülés területén.

Gazdasági munkámért több kitüntetést, köztük a Munka Érdemrend arany fo-
kozatát, a társadalmi, műszaki, tudományos munkáért a Bánki Donát-díj arany
fokozatát kaptam.

A tudományos ismeretterjesztés területén végzett tevékenységemért pedig a Bugát
Pál Emlékérem kitüntetésben részesültem.

Természetesen a gazdasági munkám mellett társadalmi funkcióim is vannak:
tanácsstag, tanács vb-tag, a GTE győri szervezetének elnöke, a TIT megyei elnöke
vagyok. Erre is időt kell szakítani, és ami igen lényeges, az állandó továbbképzés
fontossága. Figyelemmel kísérni a világ technikai fejlődését, műszaki színvonalát.
Ma egy gazdasági vezető, aki nem ismeri a jelenlegi technikai követelményeket,
vállalata számára nem tudja biztosítani a világpiacon való versenyképességet.

Megkérdezhetnék tőlem, hogy melyik az a terület, melyet mindennél jobban
szeretek, amely a legközelebb áll hozzám. Ezek:

- gyártástechnológia
- az üzem- és gyártásszervezés
- s mint gépipari gazdasági mérnök sokat foglalkozom közigazdasági elemző
munkával is.

Mint gazdasági vezető szeretem a fiatal szakembereket, szívesen foglalkozom ve-
lük. Bízom a fiatalokban. Fényes bizonyítéka ennek, hogy nagyon sok fiatal vezető

dolgozik az általam vezetett vállalatnál és kijelenthetem, hogy megállják a helyüket. Nem értek egyet azokkal, akik a mai fiatalokban csak az itt-ott előforduló negatívumokat veszik észre.

En nyíltan be merem vallani, hogy én is részt vettem fiatal koromban legalább annyi csínytevésben, mint ami ma jellemző a fiataljainkra. En sem voltam külön ilyen szempontból.

Azt kell látni a mai középkorú és idősebb korosztálynak, hogy a fiatalságunkban egészséges türelmetlenség, gyorsabb sebességre kapcsolás igénye nyilvánul meg sok esetben, a dinamizmust nélkülöző idősebb szakemberekkel, vezetőkkel szemben.

A mi fiatalságunkra a dinamizmus, a szorgalom, a jellemesség, a hazaszeretet, a többet, jobbat tenni akarás a jellemző. Ezen keresztül kell értékelni őket! Nem a hajviselet vagy a hangos zenehallgatás élvezetén keresztül.

A kis százalékban előforduló durva hiányosságok alapján soha nem szabad általánosítani.

Mindent összevetve azt tudom mondani a mai fiatal szakembereknek, hogy eredményt elérni csak megfeszített, szorgalmas munkával lehet. Ez vonatkozik az iskola padjában ülő diákra és végzett szakemberre egyaránt.

Ne felejtsük el, hogy saját magunknak tanulunk! Amit megtanultunk, azt tőlünk senki el nem veheti.

Soha nem vált úgy élő valósággá, mint éppen napjainkban az a mondás, hogy: „A tudás hatalom.”

Ha újra kezdeném, ismét a műszaki, mérnöki pályát választanám, ennél szebb számomra az alkotó munka területén elképzelhetetlen.

CZELLER BÉLA

okl. gépipari gazd. mérnök
igazgató

ÜZENET RÉGI ISKOLÁMNAK

Mély megbecsüléssel fejezzük ki tiszteletünket ősi „Alma Mater”-ünk, a 75 éves „Jedlik Ányos” Gépgyártástechnológiai Szakközépiskola előtt.

Először is tisztelet és hála azoknak, akik az öreg falak között hosszú évek során tanítottak szakmai ismeretekre, neveltek emberségre, becsületre, mindig újat, jobbat keresésre. Nekünk, az iskola régi diákjainak jölesik visszagondolni a régi diákévekre, és nem kis büszkeséggel állíthatjuk, hogy a hosszú évek során szakmájukat ismerő és szerető szakemberek ezrei kerültek ki ebből az intézetből.

Nagyszerű tulajdonsága volt ennek az iskolának, hogy oktatásában mindig együtt haladt a műszaki fejlődéssel. Így jutott el a tisztos előd a Fa és Fémipari, vagy Fém és Textilipari Szakiskola, majd a „Jedlik Ányos” Gépipari Technikum a mostani ünnepi állomáshoz.

Az innen kikerült szakemberek keresettek voltak akkor is, amikor gondot okozott az elhelyezkedés, amikor a munkásnak és munkának korántsem volt akkora becsülete, mint most a szocializmust építő társadalmunkban.

A felszabadulás új távlatokat nyitott az iskolának. Felvette a város nagy fizikusának, Jedlik Ányosnak a nevét. Gyökeresen megjavultak az oktatás feltételei, új épületszárnyal bővült az iskola, új műszaki ágazatok oktatását vezették be: a gépgyártástechnológiát, a járműgyártást és legújabban az öntészetet.

Ebben jelentős szerepet játszott az a jó kapcsolat, amely elsősorban a felszabadulást követő időben alakult ki az iskola és a vállalatunk, a Magyar Vagon- és Gépgyár között. A közös célt: a korszerű szakemberképzést sajátos eszközeivel a Vagongyár is segítette.

A tanulók jó része gyakorlata során itt ismerhette meg először a jövőbe mutatóan új műszaki berendezéseket.

Az itteni munkások és műszakiaiak vezették be az iskola legtöbb diákját a nagyüzemi élet mindennapjaiba. Az iskola története folyamán a Vagongyár mindig szívesen segített akkor, amikor az oktatás tárgyi, műszaki feltételeinek javításáról, korszerűsítéséről volt szó. A végzett diákok előtt mindig tárva volt a Vagongyár kapuja.

Hosszú évek során az iskola végzett diákjainak ezrei bizonyították itt alkotóképességüket akár a munkapadnál, akár a szerkesztői asztalnál. Mindez megerősítette mind az iskola, mind a gyár vezetőit abban, hogy a korszerű szakemberképzésben az iskola és a gyár együttműködése nélkülözhetetlen. A közös erőfeszítéseket a gyakorlat igazolta.

A tudás magvai termékeny talajra hullva olyan szakembergárda nőtt fel Győrben, amely alkotásaival ennek az iskolának becsületét sugározza ki messze földre.

Az Európa és Afrika országútajait járó tehergépkocsik, a kontinensünk és Ázsia távoli vidékein közlekedő vasúti járművek az innen kikerült diákok szakértelmét is hirdetik.

Mi lehet nagyobb tisztesség annál, mint amikor apáik tantermeiben, tanműhelyeiben fiaik tanulnak tovább?

Régi iskolánkra ez jellemző!

Őszinte szívvel kívánom öreg, de ma is fiatalos szellemet sugárzó iskolánknak, minden nevelőjének és diákjának, hogy találják meg falai között boldogulásukat, sikeresen alapozzák meg jövőjüket. Legyen ez az iskola továbbra is a munkát szerető, műszaki ismereteket jól alkalmazó, szocialista hazánkhoz ragaszkodó fiatalok nevelésének sikeres megvalósítója.

SZÓGER ZOLTÁN
a Magyar Vagon- és Gépgyár
személyzeti és szociális
igazgatója

Nádorvárosban, kertes családi házban lakik Takács Antal bácsi a feleségével, Erzsi néniével. Meglátogattuk, hogy elbeszélgessünk vele a régi időkről. Antal bácsi 60 éve ballagott a Magy. Kir. Fa és Fémipari Szakiskolában, mai iskolánk elődjében.

– Megkérjük Antal bácsit, meséljen az akkori életéről!

– Nagyon szép emlékeim vannak . . . Talán mert akkor voltam diák? Győri, jobban mondva szigeti gyerek voltam, ott jártam elemibe és polgáriba is. Elég jól álltunk anyagilag, szüleim könnyen taníttattak. Azért választottam a fémipari szakiskolát, mert nagyon szerettem rajzolni, és érdekelt a technika is. 1923-ban magam csináltam egy rádiót, igaz, hogy 60 méteres volt az antennája, de büszke voltam rá.

– Hányan jártak akkor az iskolába?

– Azt sajnos nem tudom, de az biztos, hogy lány egy sem volt köztünk. Az igazgató Boros Rudolf, a műhelyfőnök Tolnai Aladár volt . . . , még tanított bennünket Hanzély Gyula, aknaszlatinai György Ede, Gélyi Tibor . . . , a többinek már nem jut eszembe a neve.

– Műhelyből mit tanultak 60 évvel ezelőtt?

– Elsőben reszelést, másodikban épületgépész-lakatosságot, kovácsolást, itt megemlíteném, hogy a Cziráky-emlékműnél a kerítés kovácsolásában én is részt vettem. Harmadikban gépmunkát végeztünk, eszterga-, maró-, gyalu-, köszörűgépen. Akkor 3 éves volt a szakiskola. A műhely ugyanott volt, ahol most van.

– Kell-e fizetni akkor tandíjat az iskolában?

– Nekem nem kellett, sőt még ösztöndíjat is kaptam, havonta 50 koronát, mert kitűnő tanuló voltam. – A tanárom szerint nemcsak az évfolyamom, hanem az év-tized legjobb tanulója is. – Ez nagy pénz volt akkor, megfelelt egy kiskeresetű dolgozó fizetésének.

– Valami diákcsoy nem maradt meg az emlékei között?

– Harmadikban történt. Én voltam a hetes. A táblát nekünk kellett tisztán tartani. Kovács Zsigmond, aki jó barátom volt, a szünetben az egész táblát összefirkálta. Alaposan elnászpángoltam. Éppen akkor lépett be a tanár, amikor Zsiga fején szétört a fejcs vonalzó.

– Érettségi után hol kezdett dolgozni?

– A vágyam az volt, hogy Németországban tanulok tovább, de behívtak katonának. Veszprémben szolgáltam, csodálatos véletlen folytán édesapámmal egy ezredben. Harcoltam Galiciában és Olaszországban. A nagy vérengzésben véletlenül megmaradtam. A háború után az olajgyárban helyezkedtem el, mint gépész, és tizenhárom évig dolgoztam ott. Huszonnyolcban megnősültem, aztán jöttek sorba a gyerekek: Jenő, Lajos, Antal, Jóska. Jenő és Antal szintén a fémipariban végzett. Most már mindegyik családapá. Jenő a Magyar Vagon- és Gépgyárban, Lajos a Házgyárban, Antal a közműveseknél dolgozik. Legkisebb fiam, József pedig a Győr városi KISZ-bizottság első titkára.

– Milyen különbséget lát a mostani és a hatvan év előtti iskola között?

– Mint már mondtam, akkor hároméves volt az iskola. A tanulók részére nem volt kollégium, a bejárók a rokonoknál laktak, vagy albérletben. Könyvünk csak néhány volt, sokat jegyzeteltünk és rajzoltunk. Most meg az unokámnál láttam, aki vízúgyibe járt, hogy mintegy tizenöt könyvből tanult.

– Hogy telnek napjai?

– A Vagongyárból mentem nyugdíjba, huszonnégy évig dolgoztam a kovács-gyár-egységben. Csodálkoztak a nyilvántartóban, amikor a felmondásomat intéztem, hogy több mint két évtizedes munkám alatt egy napot sem töltöttem táppénzen. Nagyon rossz volt megszokni a tétlenséget. Közben a lábam is eltörött. Négy hónapot voltam vele kórházban, és most sincs rendben. Így csak a kertben dolgozgatok. Ezt a sok dáliát, krizantémot, fenyőt a feleségemmel együtt ültettük.

– Ilyen gazdag életpaszttalattal mit üzen a szakközépisikolásoknak, a mai fiataloknak?

– Tanuljanak, és segítsenek egymásnak, mert a mai társadalom sokkal több lehetőséget ad mindenre! Ha becsülettel tanulnak és dolgoznak, akkor idős korukban is felemelt fejjel járhatnak mindenfelé. És az igen jó érzés, hogy a gyerekeink büszkék ráink, és szeretnek bennünket.

HAJNAL CSILLA
IV. C. osztályos tanuló

DÓKA KATALIN
III. A. osztályos tanuló

AZ OKTATÓ-NEVELŐ MUNKÁRÓL

Az elmúlt években oktató-nevelő munkánkat az MSZMP XI. kongresszusa, valamint a KB 1972. évi oktatáspolitikai határozatának szellemében végeztük.

A fejlődés megkívánja, hogy az új nemzedék a jelenleginél jóval kiegyenlítettebb nevelési körülmények között nevelkedjen. Ezért olyan körülményeket kellett és kell megteremteni, hogy az emberi kibontakozásnak semmi akadálya ne legyen: Ehhez gyökeres fordulatra volt szükség minden téren: az oktatás, ismeretközvetítés mellett nevelésközpontúbbá kellett tenni munkánkat. Minden tantárgyhoz nevelési feladatok kapcsolódnak, s ezek módot adnak arra, hogy éljünk az általuk nyújtott lehetőségekkel. Az oktatás és nevelés feltételei iskolánkban megfelelőek.

Az 1971-72-es tanévtől szaktermi oktatás folyik. Különösen a műszaki és az alapozó tárgyak szaktermei rendelkeznek olyan szemléltető anyaggal, amelyek biz-

tosítják a megértés tárgyi feltételeit. Azok a tanulók, akik az órákon nem képesek megérteni, elsajátítani az ismeretanyagot, tanulószobai korrepetálásokon tanári közreműködéssel rögzíthetik, vagy gyakorolhatják a feladatmegoldásokat, kísérleteket. Így a hátrányos helyzetű tanulók közül is mind többen válnak alkalmassá a továbbtanulásra. A tehetséggondozás szakköri vagy egyéni foglalkozásokon történik. Különösen fontos szerepet tulajdonítunk a matematika- és fizikaszakköröknek, valamint előkészítőknak, mivel tanulóinknak általában ezekből a tárgyakból kell felvételi vizsgát tenniük.

Egyetemi előkészítő tanfolyamot szerveztünk matematikából, fizikából a III. és IV. osztályosoknak. Szakköröket pedig már az I. és II. osztályok számára is indítottunk. A szakkörök résztvevői nagyrészt fizikai dolgozók gyermekei, vagy hátrányos helyzetű, továbbtanulásra alkalmas tehetséges tanulók. (Iskolánk tanulóinak – különösen az utóbbi években – 62%-a fizikai dolgozók gyermeke.) Nem kisebb szerep jut a műszaki szakkörnek sem, amely felkészíti a tanulókat az Országos Műszaki Tanulmányi Versenyre. Ennek eredményeképpen tanulóink általában eljutottak a megyei I., II., III., VII., sőt országos I., III., IV., V., VIII., X. helyekhez is. Így felvételi vizsga nélkül kerültek be az egyetemekre Horváth László, Takács József, Cseh Zoltán, Tripolszky Imre, Viczena József, Alasztics Gábor, Tóth László és Bóna Barnabás.

A műszaki szakmai munkaközösség a legnagyobb egység a tantestületen belül. Három kisebb csoportban fejt ki oktató-nevelő tevékenységét. A technológiai tárgyakat magába foglaló munkaközösség munkája a közvetlen napi feladatok mellett a rohamosan fejlődő technológia megismertetése a tanulókkal. Tanórán kívül a műszaki szakkör hivatott arra, hogy szélesebb körben ismeretanyagot nyújtson a tanulóifjúságnak. További feladata már októbertől kezdve az is, hogy felkészítse a kiválóbbakat a tavaszi szakmai tanulmányi versenyekre. Ezeket a versenyeken elért kiváló eredményeink köteleznek bennünket arra, hogy továbbra is az élen maradjassunk. A gépész jellegű tantárgyak szakmai csoportja messzemenően segíti tevékenységével, hogy az említett versenyek színvonalas előkészítését elvégezzük. Mindkét szakmai csoport és minden kabinet feldolgozta már a tananyagot diára, illetve írásvetítőre.

Eredményeket értünk el a szertárfejlesztés területén is. Sok modell és bemutatóeszköz az iskola tanműhelyének terméke.

A harmadik szakmai csoport a műhelygyakorlatok és műszaki mérések csoportja, szervesen kiegészíti az előző kettőt. Az egységes szemlélet kialakítása és követelményszint megvalósítása állandó feladataink közé tartozik. Az iskola munkatervének lényeges részét tölti ki a szakmai munkaközösség éves tevékenysége.

A munkaközösség feladatai közé tartozik az elméleti tananyag gyakorlatba történő átültetése is. Tanműhelyeink felszereltsége megfelelően, de nem kielégítően tudja betölteni ezt a fontos feladatot. Rendszeres és jó kapcsolatunk révén a győri Vagonyárban előre megszervezett üzemlátogatásokat végzünk. Ez számunkra és a tanulók számára biztosítja a legkorszerűbb technológia közvetlen megisme-

rését. Az öntészettől a késztermékig megismerhető a MĀN-motorok gyártása, valamint a világhíres hátsóhidak és vagonok elkészítése is. Nagy súlyt helyezünk arra, hogy tanulóink mindazt megtanulják, ami a jelenlegi ipari színvonalon a közvetlen termelőmunkában szükséges.

A műszaki munkaközösség évről évre 100–120 gyártástervező technikus képzésben is részt vesz. A szakdolgozatok olyan témákat dolgoznak fel, amelyek a győri nagyüzemek műszaki fejlesztési osztályán vagy az újtási mozgalomban problémás kérdések. Így lépést tartunk azzal a progresszív fejlődéssel, amelyet a ma ipara minden műszaki tanártól és gépészmérnöktől elvár.

A kölcsönös jó kapcsolat az üzemekkel sok esetben közvetlen segítséget is biztosít, kifejezésre jut ez az oktatáshoz szükséges bemutató tárgyakban, eszközökben és természetesen anyagban és gépekben is.

Csak a kölcsönös egymásra hatás eredményezheti, hogy tanulóink nagy többsége a választott szakmáján belül helyezkedik el, megismerve és megszeretve azt. Több mint gépészmérnökök érkeznek vissza Győr városába; és lesznek tevékeny folytatói annak a társadalmilag is fontos munkának, amely a jövőt, a szocializmust építi.

Tantestületünk tagjainak oktatómunkája megfelelő. Erről eredményeink is tanúskodnak. Azonban nem lehetünk teljesen elégedettek a nevelés szempontjából. Itt még az osztályfőnökökre, de a tantestület minden tagjára is nagy felelősség hárul.

Lényeges feladatunknak tekintjük iskolai életünkben a kulturális érdeklődés felkeltését, a közönyösség felszámolását. A magyar–oroszmunkaközösség, a KISZ-

szervezetten belül egyes alapszervezetek, valamint az „Irodalmi Színpad” sokat hallatnak magukról.

Irányításukkal több háziverseny volt, köztük az évről évre ismétlődő „Ki tud többet a Szovjetunióról?” című verseny. A magyar–orosz munkaközösség készíti fel a tehetséges tanulókat a „Berzsenyi Dániel” és a „Kisfaludy Napok” keretében megrendezésre kerülő szavalóversenyekre, az „Édes anyanyelvünk” vetélkedőre, valamint a „Szép Magyar Beszéd” versenyre. Teltház-akciókat szervez színház-, mozi- és hangverseny-látogatásra. Általában ez a munkaközösség a központi iskolai rendezvények irányítója és lebonyolítója. Ezek és a hasonló vetélkedők tanulóink ismereteit bővítik, műveltségük színvonalát emelik. A munkaközösség segíti a KISZ-alapszervezeteket kulturális programjuk előkészítésében, és az ifjúsági klub patronálásából is kivesszi a részét.

A történelmi és világnézeti munkaközösség külön gondot fordít az évfordulók, megemlékezések előkészítésére és lebonyolítására. Helytörténeti pályázatok kiírásával készíti a tanulókat az olvasásra, önművelésre. A múzeumi órák módszertanának kidolgozásával, a történelem és világnézet tanítása közötti koncentrációval jobb, korszerűbb oktatásra, nevelésre és számonkérésre törekszik. Különösen említésre méltó tevékenységükben a Rákóczi-emlékverseny megrendezése.

Az iskola ifjúsági könyvtára 2100 kötetével jó szolgálatot tesz. A választék azonban nem megfelelő. 205 tanuló 536 db könyvet kölcsönzött az elmúlt évben. Ez a szám azonban irreális az olvasók számát tekintve, mivel kis példányszámú könyveknél a tanulók egymásnak adják át a könyveket, vagy a városi könyvtárból kölcsönöznék. Családlátogatásaink tapasztalatai alapján nagy örömmel vesszük tudomásul, hogy sok családnak van házikönyvtára.

A tanári könyvtár 7910 kötettel rendelkezik. A két könyvtár összevonása most van folyamatban, és megoldódik az olvasóterem kérdése is.

A fenti tények is bizonyítják, hogy minden igyekezetünkkel segítjük, hogy az iskola ne csak a tanulást, hanem a tanulók társas életét, közösségi társadalmi tevékenységét is irányítsa. Tény, hogy tanulóink terhelése nagy. Heti 40–42 órát töltenek az iskolában a szakköri foglalkozásokat, korrepetálásokat, KISZ-foglalkozásokat is beleszámítva. Ehhez járul még az az idő, amelyet felkészüléssel kellene tölteni. A szülői ház is számít rájuk, mert kell is, hogy részt vegyenek az otthoni munkában. Ezért bizony nehéz összehozni őket iskolán kívüli közösségi együttélésre.

Az osztályfőnököknek, az ifjúsági vezetőknek segíteniük kell a tanulók szabad idejének megszervezésében, hogy helyes szórakozás mellett ismereteiket bővítsék, és általános műveltségük színvonalát állandóan növeljék. Ennek érdekében működik az iskola ifjúsági klubja, mely az elmúlt 12 év alatt háromszor nyerte el a „Kiváló Klub” címet. A klub olyan fórum, ahol a tanulók helyet kapnak öntevékenységük gyakorlására is. A különféle szakkörökben és tevékenységi körökben ki-ki kedvének és érdeklődésének megfelelően választhat magának formát szabad idejének eltöltésére.

Az elmúlt tanévtől nevelési tervünkben jelentős helyet kapott a családi életre nevelés. Mivel minden nevelőmunka tudatformáló tevékenység, így ezt a célkitűzést sem lehet kampányfeladatnak tekinteni. Eredménye ezért csak évek múltán mérhető le.

A közösségi iránymutatás az elvárt nemi magatartásról, társadalmi felkészítés a családi életre, az emberiség egyik legrégebb feladata a nevelés terén. Tudatos igényként jelent meg 1973-ban a Minisztertanács határozata a családi életre nevelésről.

Mivel a tanulók idejüknek nagy részét a családi körben „kell”, hogy töltsék, a nevelésben meghatározó szerepe a családnak van.

Lényeges tehát, hogy milyen az iskola kapcsolata a szülői házzal. Választmányi üléseinken és a szülői értekezleteken a szülői munkaközösség hasznos észrevételeket tett, és tájékoztatást adott az életkori sajátosságokból adódó nevelési problémákról. A kérdések megoldását a szülők többségükben az iskolától várják. Ez arra késztet bennünket, hogy a jó családi életre a „modellt” (a szülők mellett) nekünk pedagógusoknak kell bemutatni. Ez pedig nem nélkülözheti a példaadást. A széles körű felkészítés, az előadások sorozata, az ajánlott módszerek csak akkor használhatók, ha a pedagógus családi élete sem kifogásolható. A pedagógus személye mindig reflektorfényben volt, a családi életre nevelés témaköre az osztályfőnök nevelési tervében ezt még inkább elősegíti.

Az osztályfőnöki munkaközösség évente több ízben tart értekezleteket, ahol egy-egy álláspontot alakítunk ki nevelési céljaink megvalósításában, valamint a tanulók fegyelmi vétségének megítélésében, főleg olyan esetekre, amikor a Rendtartás egyértelműen nem tér ki.

Oktató-nevelő munkánkban nagy szerepet kap az ifjúság testnevelése és tömegsportjának fejlesztése. Az 1973/74-es tanévtől a testnevelési órák száma kettőről háromra emelkedett. Ez részben örömet, részben gondot jelentett, és jelent a mai napig is, mivel személyi és tárgyi feltételeink hiányosak ahhoz, hogy a heti 3 órát, valamint a tömegsportra szánt 6 órát eredményesen tudnánk kihasználni. 75 éves iskolánknak ma sincs tornaterme.

Az iskola diákjai 1969-ben a kollégium udvarán egy korszerű játékkombinátot (labdarúgó-, kosárlabda- és röplabdapályát) építettek társadalmi munkában. Az építésért és az előző évben nevelt minőségi sportolók neveléséért elismerésül az iskola a „Sportfejlesztésért” érdemérmet kapta az Országos Sporthivataltól. Jelenleg folyamatban van az iskola épületében egy kondícióterem és a sportudvar kialakítása, amelyeket szintén önerőből kezdtünk el, és sok-sok társadalmi munkával kívánunk minél előbb befejezni.

1957-ben megalakult a sportkör iskolánkban. Színe: kék, piros. Az iskolai sportkörben a lehetőségek figyelembevételével és az országos fejlesztési irányelveknek megfelelően alakultak a szakosztályok. Kezdetben kosárlabda-, kézilabda-, röplabda-, labdarúgó-szakosztályok működtek. A második évtizedben kézilabda-, lab-

darúgó-, röplabda- és sakkszakosztályok fejtettek ki eredményes tevékenységet. A sportkör jelenleg is kettős célkitűzéssel működik. Egyrészt minél több tehetséget kíván felkutatni, kifejleszteni és magasabb szintre irányítani (a jelen tanévben is 87 minősített sportolója van az iskolának), másrészt mennyiségileg is egyre több tanulót törekszik bevonni a sportkörü foglalkozásokba.

Minősített sportolóink közül említésre méltó Nagy Ferenc III. D osztályos tanulóink eredménye, aki a lengyel–magyar bajnokságon kenuban 3 + 3 aranyérmet szerzett, az 1976. évi országos seregszemlén pedig első helyen végzett; Pozsgai Endre IV. B osztályos tanuló az 1976. évi evezős bajnokságon elért országos első helyezéssel.

PÓCZE LÁSZLÓ
műszaki igazgatóhelyettes

BALOGH BÉLÁNÉ
nevelési igazgatóhelyettes

A KISZ AZ ISKOLA NEVELÉSI RENDSZERÉBEN

Az iskolai KISZ-élet szervezeti keretei

Az elmúlt három tanév iskolánk KISZ-életében is nagyon változatos volt.

1973/74 az új, vegyes életkorú alapszervezetekre való áttérés éve volt. Az addigi munka megfelelő színvonalát igazolta, hogy képesek voltunk zökkenőmentesen végrehajtani a feladatot, s ezáltal új színeket, lehetőségeket vinni a mozgalmi életbe.

1974/75-ben az Intéző Bizottság április 11-i és a KISZ KB április 17-i határozatai alapján létrehoztuk a Kilián-köröket, bevezettük az éves feladatvállalás rendszerét, s beindítottuk a tevékenységi köröket. A következő mozgalmi évben pedig a politikai képzési határozat alapján tökéletesítettük tovább a szervezeti kereteket.

A KISZ IX. kongresszusára való felkészülés keretében az iskolai KISZ-vezetőséget felváltotta az iskolai KISZ-bizottság. KISZ-tagjaink 9 fős bizottságot választottak, ennek élén jelenleg Szeleczy Arnold iskolai KISZ-titkár áll. A négy reszortos: Nagy György iskolai szervező titkár, Dóka Katalin iskolai agitációs és propagandafelelős titkár, Hajnal Csilla iskolai kultúros és Horváth Klára gazdasági felelős. A bizottságot négy alapszervezeti titkár egészíti ki.

A hatékonyabb munkavégzés érdekében hoztuk létre a KISZ-bizottság mellett működő munkabizottságok rendszerét, a tanulmányi, a politikai képzési, kulturális, tevékenységi köröket összefogó, társadalmi munka, sport, honvédelmi nevelés, KISZ-úttörő kapcsolatok, érdekvédelmi, káderképzési, valamint plakát- és faliújság-felelős munkabizottságokból.

Természetesen van fegyelmi bizottságunk is.

Talán legfontosabb a politikai képzési munkabizottság. Közvetlen irányítása alá tartoznak a politikai vitakörök, aktivistakörök, elméleti Kilián-körök.

Iskolánkban jelenleg 7 alapszervezet működik. A szervezeti élet alapvető kereteinek biztosítása mellett feladatuk a tagutánpótlás gyakorlati megoldása is.

Jelenlegi alapszervezeteink:

Bors László alapszervezet. A kollégium egységes alapszervezete, persze nem minden kollégista KISZ-tag tartozik ide. Így is a legnagyobb létszámú, két KISZ-csoportos alapszervezetünk. Titkára Tóth Miklós, patronáló tanára Füstös János. (Az elmúlt mozgalmi évben Barcsik Géza volt.) Ifjúgárdistáink 90%-a a tagjai kö-

zül kerül ki. Jó társadalmimunka-akciói és sportrendezvényei vannak, s az iskolai, alapszervezetek közti és kollégiumi sportrendezvények lelkes patronálója.

Gagarin alapszervezet. Az elmúlt mozgalmi évben a legjobban szervezett alapszervezetünk volt. Akkori titkárát, Járfás Zoltánt kiváló munkájáért a KISZ KB Aranykoszorús KISZ-jelvényvel tüntette ki. Jelenleg az iskolai társadalmimunka-akciók szervezése és a KISZ-Komszomol kapcsolat elmélyítése a fő profilja ennek az iparkodó kollektívának. Titkára Németh Katalin, patronáló tanára Sántha János.

József Attila alapszervezet. Az elmúlt évben egyenletesen fejlődő munkát végzett. Különösen faliújságja volt példamutató. Egyébként a klubmunkába is bekapcsolódva őrzi névadója hagyományait, s a Kisfaludy Napok egyik fő támogatója kíván lenni a jövőben. Titkára Szemerits József, patronáló tanára Paróczy Gábor.

Kilián György alapszervezet. 1974-ben elnyerte a KISZ KB oklevélét, s így Kiváló Alapszervezet lett. A megtisztelő címet főleg hagyományteremtő munkájuknak köszönhetnék akkori tagjai – melynek révén ma is kiemelkednek színvonalas KISZ-Komszomol találkozók. Eredményesen patronálják iskolánkban az Országjáró Diákok Körét is. Az elmúlt években különösen ötletesen megrendezett politikai foglalkozásaikkal, a kommunista szülőkkel kiépített gyümölcsöző kapcsolatukkal emelték KISZ-életünk színvonalát. Jelenlegi titára Szabó Erzsébet, patronáló tanára Gacs Zoltán.

Radnóti Miklós alapszervezet. Titkára Kovács Tibor, patronáló tanára Pöcze László igazgatóhelyettes. Hagományai közé tartozik a Radnóti-staféta. Városunk iskolásai közül először ők vezették be. A Radnóti-békemenetet, valamint -szavalóversenyt is ők patronálják iskolai szinten. Legutóbb színvonalas Rákóczi-vetélkedőt rendeztek a 300 éves jubileum kapcsán alapszervezeteink között, az iskolai klubban.

Ernst Thälmann alapszervezet. Főleg az iskolai szolidaritási gyűléseket szervezi. Politikai vitaköre színvonalas. Titkára Kintli Zsolt, patronáló tanára Gyuró József.

Zalka Máté alapszervezet. Itt van a legtöbb ifivezető. A KISZ-üttörő kapcsolat szervezése a fő profilja, de az iskolai zenekar is szinte teljesen erre az alapszervezetre épül. Titkára Török József, patronáló tanára Kovács Sándorné.

Az 1975/76-os tanév végén iskolánk tanulóinak több mint 50⁰/₀-a nálunk volt KISZ-tag. Valamennyien részt vettek a politikai vitakörök foglalkozásain is. Igényelték azok továbbfejlesztését. Így az új mozgalmi évben 1-1 alapszervezet közösen indít kezdő, illetve haladó vitakört. Összesen nyolc vitakörünk lesz, mivel a Bors László alapszervezet maga indít kettőt. A vitakörökbe az idén a nem KISZ-tag ODB-aktivistákat is bevonjuk. A KISZ-életre való felkészítésre a Kilián-körök adják a jól bevált, hangulatos formát. Számuk általában 3-4.

A KISZ-tagok fejlődéséhez, szabad idejük tartalmas eltöltéséhez adnak keretet, illetve sokoldalú segítséget a tevékenységi körök.

A mozgalmi élet szervezeti kereteihez tartoznak még a vezetőségi aktivisták: iskolai sportfelelős, a klubtitkár, az ODB-titkárokkal kapcsolatot tartó aktivista, az IG-parancsnok.

Az iskolai KISZ-bizottság munkáját a pártösszekötő tanár segíti.

Az iskolai ifjúsági mozgalom nevelési rendszere

A nevelés és az iskolai KISZ-élet ma már szorosan összeforrott terület. A KISZ-ben nemcsak a mozgalmi életre nevelésről van szó. Éves akcióprogramjaink felölelik a közvagyon megbecsülésére és gyarapítására, a fiatalabbakért érzett felelősségeretire és az értük vállalt munkára, a művelődési igény és a műveltségi színvonal emelésére, egészséges életmódra és természetesen közösségi életre és szemléletre, politikusságra, közeletiségre, demokratizmusra, szocialista hazaszeretetre és internacionalizmusra nevelés területeit. Munkánk természetesen annyiban nehezebb a hivatásos pedagógusok, tanáraink, osztályfőnökeink által végzett nevelőmunkánál, hogy a mozgalmi munka eme területét még csak kószoló aktivistáinknak kell végezni, tehát tanulva kell „tanítaniuk”, s elméletből és gyakorlatból egyaránt vizsgáznuk kell minden mozgalmi év végén társaik, az egész iskola fiatalága, de párttagjai és többi nevelőjük előtt is. Aztán mire bejelönnék a munkába, már búcsúzhatnak is iskolánktól.

Elmondhatjuk azonban, hogy az iskolai állami vezetés és pártszervezet messze-mező segítségével önkormányzatunk évről évre javult. Így sikerült már egy a KISZ KB Aranykoszorús KISZ-jelvényével kitüntetett KISZ-vezetőt – iskolai agitációs és propagandafelelőst – is kinevelnünk.

Éves akcióprogramunk és az iskola munkaterve alapján készítjük el a KISZ-munkatervet, melyet aztán egyeztetünk és véleményeztetünk az iskola pártvezetőségével. Megvalósításába természetesen bevonjuk az ODB-titkárokat is, s rajtuk keresztül az osztályvezetőségeket. Így nemcsak tagjaink, hanem a lakóhelyükön KISZ-tagok, illetve KISZ-en kívüli fiataljaink is részesei lehetnek munkánkknak. Nagyon fontos terület az iskolai érdekvédelem. Ez a munkánk ugyancsak kiterjed valamennyi tanulóra. Véleményezési jogunk van az ösztöndíjak odaítélésében, részt veszünk a szociális segélyek tárgyalásán, a továbbtanulók javasolásában.

Általános érdekvédelmi feladatunk közé tartozik az iskolai Házirend véleményezése, kialakításának elősegítése. De minden lényegesebb, az ifjúságot érintő értekezleten képviseljük magunkat. Bekapcsolódunk a diákszékek előkészítésébe és lebonyolításába, hogy ott KISZ-tagjaink érdekei megfelelően képviselve legyenek, s egyben érdemi fórumai lehessenek ezek a tanácskozások a közéleti gyakorlat további fejlesztésének. Fontos területnek tartjuk az iskolai hagyományok ápolását, illetve továbbfejlesztését, a városi és megyei diák-, mozgalmi és ifjúsági munkában való következetes részvételünket, a nemzeti és munkásmozgalmi hagyományok ápolását. A KISZ-tag legfontosabb munkája a példamutató tanulás.

Ebből a szempontból is támogatjuk a tanulmányi versenyeket, s tagjaink révén a tanulás megbecsülését elősegítő közszellem kialakítását az osztályközösségekben is.

Erőnköz, lehetőségeinkhez képest inspiráljuk a tanulókat szabad idejük hasznos eltöltésére – a megfelelő keretek kialakításához anyagilag is hozzájárulunk.

Munkára nevelés

Szervezett munkával vonjuk be fiataljainkat minden a városi, illetve megyei KISZ-bizottság által szervezett társadalmimunka-akcióba. Az „Egy nap Győrért akció”-ban nyújtott teljesítményéért Bors László alapszervezetünk már dicséretben is részesült. Munkafegyelmét példamutatónak találta a városi KISZ-bizottság.

Célunk, hogy minél több fiatalal ismertessük meg az együtt végzett munka felelősségteljes örömét. Évről évre általános jelleggel szervezzük meg őszi közmunkánkat a szabadhegyi MÉK-telepen, illetve a kónyi termelészövetkezetben. Az erre rendelkezésre álló keretet az elmúlt 1975/76-os tanévben maximálisan kihasználtuk. A haszon a KISZ- és az ODB-kasszába kerül, s mivel munkaversenyt hirdetünk,

s az osztás mikéntjét az egész tanulóifjúságot bevonva alakítjuk ki, a fizikai munka megbecsülésének növekedése mellett a legjobb munkaszellemet bizonyítók anyagi és erkölcsi elismerésével elősegítjük tanulóink igazságérzetének és a beleszólás igényének az erősödését is.

Reméljük, hogy az iskolai kondíciótér megvalósítása, valamint iskolánk kis udvarának a rendbetétele további jó alkalmat nyújt az egészséges életmód kialakításának, az esztétikai érzékenység fokozásának igénye mellett a közös alkotás öröme is.

A műhelyversenyek támogatásával és a tevékenységi körök jobb differenciálásával is azt szeretnénk elérni, hogy a termelésben elhelyezkedő végzőseink sokoldalúbb gyakorlati érzékkel, szakmai gyakorlattal kerüljenek ki iskolánkból; de továbbtanulóink is jobban becsüljék meg a fizikai munkát. Ezért támogatjuk alapszervezeteink óvoda- és bölcsődepatronáló tevékenységét, s a kollégiumi alapszervezet környezetének karbantartásában, csinosításában. Ide sorolhatjuk a nyári építőtáborokban való részvételünket is.

Célunk minél több háromszoros táborozó kinevelése.

Bár a munkára nevelés a fegyelem kialakításának legjobb eszköze, emellett különös gondot fordítunk KISZ-tagjaink magatartásának alakulására.

Politikai nevelés

Keretét az alapszervezetek által szervezett és a politikai képzési bizottság által irányított politikai vitakörök adják. De fórumok és nyílt KISZ-napok rendezésével vonjuk be a nem KISZ-tagokat is. Fő feladatunk, hogy segítsük az iskolát

abban, hogy a szocializmus építése iránt érdeklődő, azt értő, igénylő és segítő fiatalokká válhassanak tanulóink.

Különösen fontos, hogy a IX. KISZ-kongresszus határozatait megértessük fiataljainkkal.

Támogatjuk a „Ki tud többet a Szovjetunióról?” vetélkedőt, illetve az ifjúpolitikusok körét, egyéb aktuális vetélkedőket, megemlékezéseket.

Mozgalmi életre nevelés

Gyakorlati keretét az alapszervezetek adják. Vezetői viszont tagjai az aktivistaköröknek is. Jövőbeli törekvésünk, hogy a legjobb tagok közül is mind többet bevonjunk ebbe a munkába.

Ide tartozik az úttörőpatronálás is. Iskolánkban egyelőre csak 10 ifivezető van, akik viszont nagyon lelkiismeretes munkával készítik fel az úttörőket a KISZ-mozgalomba való belépésre. Jelenleg készül a Zalka Máté alapszervezet szocialista szerződést kötni a Zalka Máté úttörőcsapattal. Szándékuk, hogy az iskola ifivezetőit is összefogják. Céljük, hogy elérjük azt a felfogást, mely nem „dedős” munkának tekinti a fiatalabbakkal való foglalkozást, hanem a legszebb KISZ-megbízatásnak.

Ha ezt sikerült elérni, akkor a közéletre nevelés iskolái, alapszervezeteink még pozitívabban fogják meghatározni tanulóink közhangulatát.

A művelt ifjúságért

Hagyományos kapcsolatunk van a Petőfi Sándor Ifjúsági Házzal, az Arrabona amatőregyüttessel, a Városi Művelődési Központtal, s különösen a Rába filmszínházzal. Itt szoktuk rendezni KISZ-napjaink kulturális programjait. A TIT-szervezettel is egyre szorosabb kapcsolatot alakítunk ki. Az elmúlt év fórumaira is hívtunk TIT-előadókat. Színházi teltház-akciókat az iskolai magyarkabinettel közösen rendezünk.

Alapszervezeteink igénybe veszik az új megyei könyvtár szolgáltatásait is.

Az iskolai „Ifjúsági Klub” nagyon fontos szerepet tölt be alapszervezeteink életében.

Évről évre rendszeresen bekapcsolódunk a Kisfaludy Napok kulturális rendezvénysorozatába, a „Ki tud többet a Szovjetunióról?” vetélkedőbe.

Hazánk felszabadulásának 30 éves évfordulója óta évente megrendezzük az iskolai fotóklub, illetve tevékenységi körrel közösen a „Felszabadulási Fotókiállítás”-t, melyet az első alkalomhoz hasonlóan szeretnénk városi középiskolai fotópályázatként folytatni. Ezért vándorszerleget alapítottunk, melyet a győztes csapat kap meg, s egyéni első helyezésként pedig egy alkotótábori résztvételt biztosítunk.

A fotóklub egyébként az esztétikai nevelésben betöltött tevékenységéért anyagi támogatást is kap tőlünk.

De jutalmazzuk az iskolai szavalóversenyek győzteseit is, és felszabadulási szavalóversenyt magunk is indítunk.

Ügyszintén politikai, történelmi vetélkedőket a hiányzó történelmi szakkör helyett.

Az edzett ifjúságért

A KISZ azonos nevű akcióján belül valósítjuk meg fiataljaink nevelését az egészséges életmódra az iskolai sportkör közreműködésével. A másik fontos terület a „Négy évszak – négy verseny” sportversenysorozat, melyben eddig röplabdában érték el a legnagyobb sikert. A 30 éves évforduló (hazánk felszabadulása) nagy sportsikere volt, hogy a 7-ből 4 alapszervezetünk szerezte meg a „Felszabadulási sportszázlót”-t.

Az iskolai KISZ-szervezetek között városi szinten is ez volt a legjobb eredmény, s a nem iskolaiak közül is jóformán csak a Vagonyár előzött meg bennünket. Azóta is valamennyi tanulónk lefutotta (sőt időre) a „Felszabadulási mérföld”-et.

Az „Edzett Ifjúságért” jelvényt nyertünk az elmúlt mozgalmi évben. Évente kétszer az egész iskolát megmozgató kupaversenyt rendezünk: a November 7. és a Felszabadulási kupát – az

ODB-kel közösen, tehát az osztályok között. Az iskolai lövészklubot, mint tevékenységi kört anyagilag is támogatjuk.

Az iskola egész tanulóifjúságát képviselve szavaztunk a tornaterem remélhető felépítéséig is a kondícióterem megvalósítására.

Támogatjuk az iskolai sportnap megrendezését.

A honvédelmi napot ugyancsak segítjük lebonyolítani.

Legnagyobb sikereinket eddig a most már századot kitevő Ifjú Gárdánknak köszönhetjük. Három megyei első és egy megyei második helyezés mellett kétszer vett részt az országos IG-versenyen is.

Az IG egyik szakasza munkásör-ifjúgárda, s egyben kiváló szakasz. IG-nk a Kiváló Alegység címet is elnyerte. Iskolánk és a Zalka Máté Katonai Főiskola között létrejött kapcsolat révén IG-seink felkészítésében a leendő katonatisztek is részt vesznek.

A jövőben az ODK-val közösen a tájékoztatósi futást is megpróbáljuk szélesebb alapokra helyezni iskolánkban. Honvédelmi sportunk fejlettsége természetesen a hazafias neveléssel is szorosan összefügg.

Proletár internacionalizmusra, szolidaritásra nevelés

A Kilián és a Gagarin alapszervezetek révén évente kétszer hangulatos KISZ-Komszomol találkozót szervezünk iskolánk klubjában – november 7-e és április 4-e tiszteletére.

Az elmúlt fórumok témája is a hazaszeretet és internacionalizmus volt. Szolidaritási nagygyűléseinket az iskola udvarán szoktuk tartani. Legutóbb Angola mellett fejeztük ki szolidaritásunkat, s ezt táviratban is közöltük. Részt veszünk a városi szolidaritási akciókon is, mint pl. az új mozgalmi év elején a „Chilei szolidaritási nagygyűlés”-en.

Minden évben megünnepeljük a Győzelem Napját is, amit Radnóti-stafétával kötünk össze. Részt veszünk a Radnóti-békemeneten is.

Március 21-ét KISZ-nappal szoktuk emlékeztetéssé tenni.

Május 1-én pedig az iskolával vonulunk fel.

A tevékenységi körök működése

Tevékenységi köraink fejlettségi szintje megérdemli, hogy külön is foglalkozzunk velük. Eddigi működésük alatt jelentős eredményeket értek el.

A legtöbb tagot az iskolai Ifjú Gárda tömöríti. Az elmúlt évben két kiforrott szakasza mellett egy utánpótlásszakasza is volt. Mindkét szakaszunk megállta a helyét a városi versenyen, elhozták a második, illetve harmadik helyezést, s ezzel ismét tudtunk indulni a megyei versenyen is. Ott is másodikak lettünk, s ezzel is

bizonyítottuk, hogy megfiatalodott Ifjú Gárdánk méltó örököse lesz elődjének, mely három éven keresztül verhetetlen volt a megyében, s két országos versenyre is eljutott. Egyben az is bebizonyosodott, hogy ebben a nemes vetélkedésben nemcsak tevékeny hazaszeretetre nevelődött iskolánk tanulóifjúságának jó 15-20⁰/₀-a, hanem a városban is betöltötte azt a húzó szerepet, aminek következtében egyre fejlettebb lett az IG-munka. Sőt a megyében is. Még ma is iskolánkhoz tartozik az első Kiváló Szakaszh néhány tagja, s tavaly óta (1975-76-os mozgalmi év) egész Ifjú Gárdánk Kiváló Alegység.

Nagyon jelentős szerepet tölt be a városi rendezvények mellett az iskola belső életében is – belső rendezvényeinken, pl. az iskolai ünnepeinken, KISZ-napokon, honvédelmi napokon, vetélkedőkön. Ifjú Gárdánk jelenlegi parancsnoka – immár két éve – Németh Artúr, legrégibb patronáló tanára Véghe Kálmán, aki egyben mint munkásor is segít. Újabbak Zala István, kollégiumi nevelőtanár (terepetan, tájékozódás), illetve Gacs Zoltán, aki az elméleti képzést, politikai felkészítést koordinálja.

Ez a fontos KISZ-munkaterület az iskolai állami és pártvezetés teljes támogatását élvez. A közmunka hasznából az iskolai KISZ-bizottság anyagilag is sokat fordít eme belső élcsapatára.

Nehéz az élményt rangsorolni, de talán a többi jól működő kör közül az utóbbi idők eredményei alapján a fotóklub a legeredményesebb. Iskolánkban már a régebbi időkben is működött fotószakkör, melyben több-kevesebb tanuló dolgozott. A minőségi ugrás a tevékenységi körre alakulástól vált érezhetőbbé. Az állami vo-

nal támogatása mellé most már a KISZ anyagi és fokozottabb erkölcsi támogatása is kapcsolódott, ami pl. a fogyóeszközök pótlásában, új fényképezőgépek vásárlásában is megnyilvánult.

A tanárvezető, Finta Zoltán lelkes és a hozzáértő segítő munkája révén hazánk felszabadulásának 30 éves évfordulója alkalmából már újszerű és iskolán kívül is nagy sikerű fotópályázatot indított.

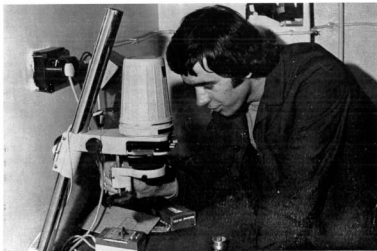
A fődíj az iskolai KISZ-szervezet által felajánlott vándorserleg volt, amit a győztes csapat kapott, illetve az egyéni első helyezett önként választhatott magának helyet egy nyári fotós-alkotótáborba – ugyancsak iskolai KISZ-szervezetünk anyagi támogatásával. Az előkészületek során a szakkör felvehette a Jedlik Ányos Fotóklub nevet, s ez további sikerekre ösztönzött. Az eredmény nem is maradt el. Csapatversenyben első lettünk a Révai Miklós Gimnázium és Szakközépiskola és a Kazinczy Ferenc Gimnázium és Szakközépiskola előtt. Egyéni versenyben pedig Ponty Viktor tanulónk szerezte meg az első helyet három képből álló kompozíciójával. Így a többi jutalom kivételével a fő trófeák a Városi Fotóklub által biztosított pártatlan zsűri döntése alapján egyelőre házon belül maradtak.

A következő évben tovább bővült a program.

Az alapfokú fotóstanfolyam mellett a klub fokozottabban gondoskodott a haladók továbbképzéséről, a Városi Fotóklub programjainak látogatásáról.

Ennek következtében tovább fejlődött fotósaink képszerűsítés- és kompozícióbeli technikai tudása.

A továbbiakban fő célunk a győri középiskolások fotóséletének életre hívása, a városi KISZ-bizottság jóváhagyásával. A Kisfaludy Napok fotószervezőbizottság

iskolánk fog helyet adni. Reméljük, hogy ezzel is elősegíthetjük a fotós alkotó ifjúság táborának növekedését.

Jelentős városi, megyei, sőt országos sikereket mondhat magának az Országjáró Diákok Köre (ODK) is, mely 1975 januárjában kezdte meg működését, a művelődésügyi és OTSH-rendeletek alapján. Sportszakosztály és egyben KISZ tevékenységi kör is. Első tanárvezetője Gacs Zoltán volt, titkára Szekeres Vilmos. Új vezetősége 1976 őszétől Cseke Jenő tanár és Robl Alajos. Tagjai döntő többsége kék sportköri igazolvánnyal rendelkezik, melyben megtalálható a szövetség igazoló bélyege is. De nem pusztán a természet megszerettetése a cél, hanem minden egyes túrához megfelelő nevelési feladatok kitűzése, végrehajtása is kapcsolódik.

A Tájékozódó Futószövetség rendezvényein is részt vehetnek azok az ODK-tagok, akik kedvet kapnak a versenyszerű sportolásra. Ugyancsak ebből a célból veszünk részt a városi, megyei ODOT-találkozókra, versenyeken, illetve azok összetett honvédelmi, helytörténeti, lövész- és tájékozódó versenyein.

A kör munkáját főleg a túrázások adják, azaz a minősített sportolásban időhiány vagy egyéb körülmények miatt részt venni nem tudó tanulók megmozgatása. Ezen a téren nagy eredmény, hogy múlt tanévi túráin mintegy 260 tanuló, az iskola létszámának több mint 50%-a vett részt.

ODOT-versenyeken eddig a következő eredményeket értük el:

Az 1976 áprilisában rendezett Győr városi versenyen eredményes szereplésünkkel bekerültünk a megyei döntőbe, ahonnan összetett csapatversenyben a III. helyezést (bronz fokozat), fiúcsapatban a II. helyezést (ezüst fokozat), helytörténeti ismeretekben I. helyezést (arany fokozat), a tájékozódási futás egyéni kategóriájában pedig Szekeres Vilmos révén a II. helyezést (ezüst fokozat) hoztuk el.

Egyéb ite nyert díjak: 5 fő üdülés Velencén, ugyancsak 5 Szolnok-Tiszaligeten, és még egy 1000 Ft-os sportszervásárlási utalvány. Jó szereplésünk eredményeként bekerültünk az országos (ODOT-) döntőbe, ami Nyíregyháza-Sóstón volt.

Ennek a csapatnak tagjai: Szekeres Vilmos, Robl Alajos, Budai Ferenc, Rigó Sándor, Maász Róbert voltak.

Az ODK-t a sportkörön kívül lehetőségeihez képest az iskolai KISZ-bizottság is támogatja.

Háromszoros Kiváló Ifjúsági Klubunk mint KISZ tevékenységi kör az iskolai KISZ keretében működik. Célja egyrészt elősegíteni a fiatalok körében folyó politikai, világnézeti nevelőmunkát, az ifjúság közeleti szereplését, másrészt a korszerű műveltség iránti igény felkeltése, a műveltségi szint emelése.

Az iskolai nevelőmunka mellett a klub is részt vállal az ifjúság igényes magatartásformáinak kialakításában.

A klub minden évben változatos és tartalmas munkatervet állít össze. Az 1975/76-os tanév két féléve jellegében eltért egymástól. Az első félévben mintegy 53 tagsági igazolvánnyal is rendelkező tanuló látogatta, s ezáltal szinte zártkörűek voltak a foglalkozások, rendezvények. A második félévben már jobban épített a vezetőség az alapszervezetekre, s így több tanulót vontak be, aktivizáltak. A pro-

filváltás oka elsősorban az, hogy bár a kisebb létszám jobban elősegíti a klubközösség összekovácsolódását – de így fennáll az a veszély, hogy a tanulók sokoldalú elfoglaltsága miatt a klub néha nem eléggé látogatott – míg az alapszervezetek által felduzzasztott nagyobb létszám ugyan hátráltatja az eredeti klubtagság közösségé kovácsolódását, viszont előbbre viszi az alapszervek szocialista közösséggé válását.

Az elmúlt évben több rendezvény szolgálta a tanulók általános és szakmai műveltségének gyarapodását, például az autó történetéről tartott előadás; spanyolországi élménybeszámoló, melyből egy más világ kultúráját, művészetét ismerhették meg a tanulók.

A „Szovjet Kultúra Napjai”-hoz kapcsolódó előadás és kiállítás alkalmat adott az orosz emberek múltja és jelene közötti összehasonlításra. Az iskola hét alapszervezete bővítette ismereteit a II. Rákóczi Ferenc születésének 300. évfordulóján rendezett vetélkedő alkalmával.

De több rendezvény segítette a hazafias, internacionalista, politikai, világnézeti nevelőmunkát is.

Kétszer került sor KISZ–Komszomol találkozóra a Vörös Hadsereg megalakulása és Magyarország felszabadulása kapcsán. A magyar és orosz nyelven elhangzó műsorok népeink barátságát szimbolizálták. A személyes találkozás a szovjet katonafiatalokkal élményt jelentett tanulóinknak, a vendégek pedig szívesen kapcsolódtak be a klub nyújtotta szórakozásba. Igényes irodalmi műsorok készültek a NOSZF, 1848, a Tanácsköztársaság és 1945 méltó megünneplésére. Élén jártak a feladatvállalásban a Gagarin, a Kilián György, József Attila, Bors László alapszervezetek. A Radnóti alapszervezet Rákóczi-émlékműsorral tette nevezetessé a 300 éves évfordulót. A munkából részt vállaló fiatalok szándéka, lelkesedése dicséretes.

Ipari jellegű szakközépiskolában különös jelentősége van a ízlésformálásnak, a tanítási órákon kívül történő minden ilyen irányú lehetőség kihasználásának. Az 1. osztályos tanulók részére novemberben házi szavalóversenyt rendeztünk, a zsüri elnöki tisztségére az Arrabona művészegyüttes vezetőjét kértük meg. A tehetséggutató eredménye, hogy többen kapcsolódtak be az iskolai irodalmi színpad munkájába, és páran tagjai lettek az Arrabona együttesnek is. A szavalóversenyt az Arrabona együttes műsora követte „A mi panoptikumunk” címmel. A közönség figyelmét lekötötték, és segítségükkel egy különlegesnek tartott műfajhoz kerülhettek közelebb tanulóink.

Az Országos Filharmónia győri kirendeltsége támogatásával kamarazenekari hangversenyre került sor, Palestrina, Haydn, Weiner Leó és Beethoven egy-egy művével ismerkedhettek meg a tanulók rangos művésztanárok előadásában. A klubtagság közösséggé formálódását segítette egy másik zenei élmény, orgonahangverseny meghallgatása Pannonhalmán. A kirándulás alkalmat adott a műemlékek megismerésére és szűkebb pátriánk kultúrkincsének megbecsülésére és szeretetére.

A fotószakkör kiállítása sikert hozott, osztályonként és egyénenként sok volt a látogatója.

A klub változatos formákkal segítette a tanulók kulturált szórakozását. Az ismerkedési, a Mikulás-, a karácsonyest, a farsangi klubdelután a társas együttélés örömeit szolgálta. Tán még bensőségesebb lehetne tenni a jövőben. A kedvelt asztali foci játékból és asztaliteniszből versenyt rendeztünk. Az iskola beat-zene-kara a Zalka Máté alapszervezet patronálása révén kapcsolódott be, majd játékaival többször szórakoztatta a klubtagokat. Egy alkalommal játszott a mosonmagyaróvári ifjúsági zenekar. Kapcsolatot kerestünk más iskolák klubjával, illetve tanulóifjúságával. A Révai Miklós Gimnázium klubja kétszer adott disco-műsort. A Kazinczy Ferenc Gimnázium leánytanulói klubtagként látogatták a foglalkozásokat. Iskolánk klubvezetői havonta részt vettek az ifjúsági házban szervezett klubvezetők klubja foglalkozásain.

A KISZ-bizottság sok segítséget adott a terem rendben tartásához, csinosításához, hozzájárult a felszerelések javításához, fejlesztéséhez.

A KISZ IX. kongresszusa behatóan foglalkozott az ifjúsági klubok jelentőségével és további feladatokat szabott meg. Így klubunk hathatós támogatásra számíthat a jövőben is.

A klub terveiről általánosságban: A munkaterv összeállításakor figyelmet fordít a tehetségek felkutatására (zenével foglalkozók, versírók, rajzolók), az alkotó ifjúság tehetséggondozására. Fórumot biztosít olyan tanulók részére, akik különösebb kedvtelésükkel ismertetnék meg társaikat is (bélyeggyűjtés, parodista, bűvész stb.). Az iskolai beat-zenekar fejlődése különösen fontos, mert indulhatnának a Kisfaludy Napok versenyein. Az igények szerint szükséges új társasjátékok beszerzése.

Ady Endre születésének 100. évfordulójára nagyobb szabású műveltségi versenyt rendez.

A folyóirat-olvasási lehetőségeket kiszélesíti. A Költészet Napja alkalmával – József Attila halálának 40. évfordulóján – vásárlással egybekötött könyvkiállítást rendez.

A klub tanárvezetője Domonkos Emília, patronálója Baksa Péter. Klubtitkár Biczó Dezső.

A lövészkör tanárvezetője Nagy Péter. Iskolánkban az MHSZ városi vezetőségének a javaslatára kezdődött el a lövészkör szervezése. 1974. december 4-én engedélyezte az MHSZ főtítkárhelyettese a működést. Az első feladat egy oktató légpuska-lőterem kialakítása és berendezése volt. 40 lelkes diák társadalmi munkában fogott a megoldásához. A helyiséget az iskola biztosította, melynek átalakítását részben diákok végezték. Képanyagot az MHSZ adott, ezekből falitáblák készültek. Az egyéb berendezési tárgyak is iskolánkban készültek. Az oktató légpuska-lőterem ünnepélyes átadása 1975 áprilisában hazánk felszabadulásának 30. évfordulóján volt. Ettől kezdve megindult a rendszeres munka, s a klub iskolán belül, mint KISZ érdeklődési kör is működik. Foglalkozás minden héten van, melyre a fiatalok szívesen járnak. Jelenleg 42 állandó taggal dolgozik. Fegyvereket, légpus-

kát, légpisztolyt, kispuskát és más anyagot az MHSZ városi vezetősége biztosít a számára. De anyagi támogatást kapott az intézménytől és a KISZ-szervezettől is.

A lövészklub fő feladata segíteni az iskolai honvédelmi oktatást, felkészíteni a fiatalokat a katonaleltre, honvédelemre. Lehetőséget biztosítani az iskola minden tanulójának lövészetben a megfelelő szakmai ismeretek elméleti és gyakorlati elsajátítására. Segíti az összetett honvédelmi versenyek megszervezését, azok lebonyolítását.

Évente lövészetben 6 fordulót rendez:

I. szeptember	Fegyveres Erők Napja tiszteletére
II. október	Nagy Októberi Szocialista Forradalom tiszteletére
III. február	Vörös Hadsereg megalakulásának emlékére
IV. március	Tanácsköztársaság megalakulásának emlékére
V. április	Felszabadulásunk emlékére
VI. április	Május 1. ünnep tiszteletére

Az elmúlt kiképzési évben 2100 tanuló vett részt a fenti fordulóiban. A legjobb szereplő klubtagok az MHSZ városi döntőjébe is bekerültek.

A klub rövid működése is bizonyítja, hogy van létjogosultsága iskolánkban. A klubtagok, de mások is szívesen jönnek a foglalkozásokra, ahol szinte szóra-kozva sajátítják el a lövészetrel kapcsolatos ismereteket. Néhány fiatal kitartó munkával jó versenyeredmények elérésére lesz képes.

Eredményeink:

A győri Bercsényi Miklós Közlekedési Szakközépiskola és Gimnázium fennállásának 20. évfordulója tiszteletére rendezett légpuska-lövészversenyen csapatunk III. helyezést ért el. Egyéniben I. helyezést: Csaplár József II. C osztályos tanuló. A győri körzeti középiskolás légpuskalövész-csapatbajnokságban a városi összestésben III. helyezést értünk el.

A modellező klub és tevékenységi kör tanárvezetője: Csárics Ede. A kör általában 20-25 fős taglétszámmal működik. Története 1957-ig vezethető vissza. Akkor autó-, hajó- és repülőmodellek készítésével foglalkoztak tagjai. Ekkor még leginkább a hasznos időtöltés volt a cél. A későbbi években az MHSZ átszervezte szabadon repülő modellek építésére. Ettől kezdve a szakköri tagok rendszeresen részt vettek a versenyeken, több-kevesebb sikerrel. Nyertek megyei bajnokságot, ifjúsági megyei bajnokságot és volt egy országos egyéni III. helyezett is. Az 1976-os év kiemelkedő eredményei a Megyei Ifjúsági Bajnokság I. és III. helyezése, és hogy eddigi eredményei alapján Szalóki Géza III. A osztályos tanuló a megye ifjúsági válogatottjaként vett részt a debreceni országos bajnokságon. Az anyagi ellátmányt az MHSZ biztosítja. A kör KISZ-cscinek szép kezdeményezése, hogy úttörőket is bevonnak foglalkozásaikba.

Az iparművészeti kör tiszta tevékenységi körként működik. Vezetője ugyancsak Csárics Ede tanár. Azok a tanulók lehetnek tagjai, akik hajlandók a Kísfaludy

Napokra iparművészeti kategóriában pályázní. A kör tagjai saját maguk tervezte munkákat készítenek. Ezek általában használati és dísz tárgyak. Munkájuk eredményességét szép sikerek bizonyítják.

1975-ben:	Karakai Béla	arany
	Moór Ferenc	ezüst
	Fülöp Antal	ezüst
	Szalóki Géza	ezüst
	Magyar István	ezüst
	Kovács Ernő	bronz
1976-ban:	Frank György	arany
	Pápai István	arany
	Földes Tibor	arany
	Zeth Ferenc	ezüst
	Mészáros László	ezüst
	Kutassy Zoltán	ezüst
	Csernák László	bronz
	Lovász Attila	bronz

fokozatot kaptak pályamunkáikra.

A kör célja a hasznos időtöltésen túl a tanulók esztétikai érzékenységének fokozása.

Az 1976/77-es tanévtől ifjúpolitikus tevékenységi kör is működik.

az ISKOLAI KISZ-BIZOTTSÁG

TANMŰHELYI OKTATÁS

Tanműhelyi oktatásunk kezdete iskolánk megalakulásával esik egybe. Mivel intézetünk szakiránya és képzési célkitűzései többször változtak, ez tükröződött a tanműhely munkájában is.

Legutóbb a technikumot felváltó szakközépiskola hozott új szint műhelyoktatásunkba. Ez elsősorban a tantervi és szakmai csoportbővítésben mutatkozik meg. A szakközépiskolai szakmai gyakorlatok végigkísérik a tanulókat a négy év folyamán. Biztosítják azokat a praktikus és szakirányú alapismereteket, melyekre építve a tanulók a későbbiekben a választott szakterületen feladataikat eredményesen el tudják végezni.

Az ipar, ezen belül a gépipar sajátosságaiból adódóan az itt felhasználható ismeretek igen szerteágazóak. A gyakorlati foglalkozásokon így a szétaprózódás veszélye nélkül nem lehet a tanulókat az összes gyakorlati tudnivalóra felkészíteni. Igyekszünk kiválasztani azokat a legfőbb ismereteket, melyek a tanulók gyakorlati elindulásához a legszükségesebbek. A műhelygyakorlati foglalkozásokat úgy tervezzük, hogy azok mind tematikai, mind mélységi szempontból kiegészítsék az elméletben tanultakat. Arra törekszünk, hogy előmozdítsák az ismeretszerzés hatékonyságának növelését. Ezt úgy tudjuk biztosítani, hogy a gyakorlati foglalkozást vezető tanárok állandó kapcsolatot tartsanak az elméleti tantárgyakat tanító tanárokkal.

A gyakorlati foglalkozásokat minden esetben megelőzi az elméleti fogalmak és összefüggések átismétlése. Ezzel elérjük, hogy a manuálisan végzett munka a tanulók számára tudatosabbá váljon.

A gyakorlatok során fontosnak tartjuk a munkafegyelmet és az eredményességet. Munkával, munkára nevelve igyekszünk kialakítani az új szocialista embertípust.

Az iskola szakági képzéseinek megfelelően a szakmai gyakorlatok oktatása is sokrétűséget követel meg. Az első és második évfolyamon a képzésben nincs még meg a szakági elkülönültség. A szakmai gyakorlatoknál ez a harmadik évfolyamoknál jelentkezik első ízben. A harmadik, negyedik évfolyamnál a gyártástechnológiai ágazatnál a gépészeti jellegű szerelések a dominálóak, a közlekedésgépgyártó ágazatnál pedig a járművek, motorok szerelése lép előtérbe.

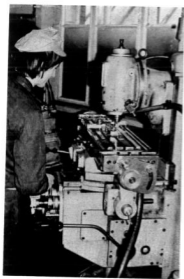

Az első évfolyam gyakorlati képzésében a fő cél az alapozás: megismertetni a tanulót az alapvető vasipari szakma műveleteivel, a lakatosműveletekkel. A tanulók ekkor sajátítják el a mérés, előrajzolás, darabolás, reszelés műveleteit. A második félév folyamán már e műveletek ismeretében komplex munkákat végeznek. Megismerik a fúrást, menetfúrást, menetvágást is. Az alapgyakorlatok mellett tanmeneti munkaként kalapácsot, vágót, fémfűrészkeretet készítenek. A képzés hatékonyságát fokozza, hogy az osztályok hármas csoportbontásban sajátítják el a munkafolyamatok végzését.

A második évfolyam képzésénél változatosabb lesz az oktatás. Itt is három munkacsoport van: lakatos, esztergályos és kovács-hőkezelő. A lakatos csoport tovább ismerkedik az alpműveletekkel, a hántolás, dörzsölés, polírozás és illesztés alapfogalmaival. A forgácsoló csoport a forgácsoló megmunkálás alapelemeit, a hossz-, kereszt-, simító, nagyoló esztergálás alpműveleteit sajátítja el. A tanulók megismerik az álló- és mozgóbábok felszerelését, beállítását.

A kovács és hőkezelő csoport a megalakítás mellett az egyszerűbb hőkezelési műveleteket, illetve azok hatását az acélra ismeri meg. A tanulók az alpműveletek elsajátításához szükséges gyakorlatokon kívül tanmeneti munkákat készítenek, melyek illeszkednek az alapgyakorlatok témáihoz.

A III. és IV. évfolyam képzésénél a foglalkozás osztályonként négy csoportban történik. A III. évfolyamon: esztergályos, gyalus, hegesztő és szerelőlakatos, a IV. évfolyamon: esztergályos, marós, vegyes forgácsoló, szerelő- és TMK-munkák folynak. Ez lehetővé teszi a kellően megalapozott szakmai fogások elmélyítését, to-

vábbfejlesztését. A tanulók az alapgyakorlatok után a jártasság, készség szintjének fejlesztése érdekében a tantervbe illeszkedő bér munka-tevékenységet végeznek.

Az iskola oktató-nevelő munkáját a tanulók által végzett bér munka hatékonyan segíti. A tanuló gyakorlás, munkavégzés közben érzi munkájának felelősségét. A bér munka a precíz, pontos munkára nevelés fontos tényezője iskolánkban.

A gyakorlati oktatás lebonyolítására az alábbi szakműhelyek állnak rendelkezésünkre:

- 3 lakatosműhely
- 3 szerelőlakatos-műhely
- 1 kisforgácsoló-műhely
- 1 nagyforgácsoló-műhely
- 1 hegesztőműhely
- 1 kovácsműhely
- 1 technológiai labor
- 1 műszaki mérés labor
- 1 géptermi mérések labor.

Lakatos- és szerelőműhelyeinkben egyidőben 70 főt, forgácsolóműhelyeinkben 40 főt, a hegesztőműhelyben 15 főt, a kovácsműhelyben 12 főt tudunk foglalkoztatni.

Forgácsoló-, megmunkáló gépparkunk az utóbbi 10 évben fejlődött sokat. A fejlesztési lehetőségeket a Győr megyei üzemek segítségével tudtuk biztosítani.

Itt elsősorban az alábbi intézményeket, üzemeket lehet megemlíteni:

- Kohó- és Gépipari Minisztérium Szakoktatási Intézet,
- Magyar Vagon- és Gépgyár,
- Mezőgépgyártó és Szolgáltató Vállalat,
- Mezőgépgyár,
- MOFÉM.

Tanulóink a heti 1 nap műhelygyakorlati foglalkozáson kívül kötelező nyári termelési gyakorlaton vesznek részt. Az első évben két hétig, a második és harmadik évben négy hétig. A kötelező üzemi gyakorlat alkalmas arra, hogy az elmélet és az iskola tanműhelyi lehetőségein túl a tanuló megismerkedjen a tényleges üzemi élettel. Az üzemek, vállalatok szívesen fogadják tanulóinkat, akik a gyakorlaton és tapasztalatszerzésen túl tevékenyen részt vesznek a termelőmunkában.

A tanműhelyi oktatás az 1975/76. tanévtől kezdve tovább bővült: 1980-ig iskolánk két párhuzamos osztályában, a gépgyártástechnológiai szakon az érettségi bizonyítvány mellé csztergályos szakmában szakmunkás-bizonyítványt adunk. Ez a tanulóknál heti egy óra tanműhelyóra-növekedést, gyakorlati oktatóinknak pedig nagyobb felelősséget jelent. Ezt a feladatot nagy felelősséggel, az iskola hagyományaihoz híven végezzük.

Az első érettségizett esztergályos tanulóinkat épp az iskola fennállásának 75. évfordulóján bocsátjuk ki. Ez az évforduló kötelez bennünket, s további változást is hoz a gyakorlati oktatásban. Az ipar szakemberigényeinek figyelembevételével, a népgazdasági érdek kielégítése érdekében öntő ipari osztály indult az 1976/77-es tanévben. Iskolánk tanműhelye ezt a feladatot csak a környező üzemek segítségével képes megoldani. Megfelelő partnert találtunk az MVG-ben, amely teljes támogatást nyújt.

A gyakorlati oktatás feladataihoz tartozik még a felnőttoktatás foglalkozásainak ellátása, levezetése. Ez két területre oszlik: műhelygyakorlati foglalkozásokra és műszaki mérésekre. A gyakorlati foglalkozások feladata, hogy az alapvető szakmákban: lakatos, forgácsoló, hőkezelő, hegesztő, eligazodjanak, akik nem rendelkeznek e szakmák valamelyikével.

A műszaki mérések fő területét a műszaki élet, gyakorlat alapjául szolgáló mérések adják.

Iskolánk gyakorlati oktató gárdája tudása legjavát adva igyekszik a sokrétű, felelősségteljes munkával megbirkózni.

CZÉHMESTER TIBOR
műhelyfőnök

AZ ISKOLA KOLLÉGIUMÁRÓL

Kollégiumunk 1949 óta a Kálvária u. 18. számú épületben ad otthont a Győrtől távol lakó, bejárási lehetőségekkel nem rendelkező diákoknak.

Kilenc hálószoba, 5 tanulóhelyiség, ebédlő, 1500 kötetes könyvtár, barkácsműhely, fotószoza áll a tanulók rendelkezésére. Az épület felújítása 1978-ban várható. Az udvaron röplabda-, kosárlabda- és kisméretű labdarúgópályán sportolhatnak szabad idejükben tanulóink. Kollégistáink 90%-a fizikai dolgozók gyermeke.

Az 1976/77-es tanévben a nevelőtestület tagjai:

Szerencse László kollégiumi igazgató
Füstös János nevelőtanár
Zala István nevelőtanár
Szilágyi Ferenc nevelőtanár

IV. évf. felelőse
III. évf. felelőse
II. évf. felelőse
I. évf. felelőse.

A nevelőtestülettel együttműködik a diáktanács.

Az elmúlt évek legjobb diáktanácsitkára Német Miklós tanuló, aki első ízben kapta meg a kiváló kollégista címet. Őt évenként meghívjuk kollégiumunkba és beszámoltatjuk életútjáról.

A diáktanács tagjai:

Neuhercz Ferenc DT-titkár,
Tóth Miklós KISZ-alapszervi titkár,
Meszlényi László fegyelmi felelős,
Magyar István sportfelelős,
Kursics István sportfelelős,
Horváth Árpád gazdasági felelős,
Fülöp Antal kultúrfelelős,
Pej László egészségügyi felelős,
Németh Géza tanulmányi felelős,
Horváth László évfolyamfelelős,
Major Gyula évfolyamfelelős,
Szabó István agit.-prop. felelős

Nevelési célunk: közösségi embertípus kialakítása. A tanulmányi munka emelése mellett feladatunk a diákok neveltségi szintjének állandó emelése. A kollégium nagyközössége 4 évfolyamközösségre oszlik. Az évfolyamközösségek életkora közel azonos, ennek megfelelően szervezzük a programot és a foglalkozásokat. A tanárok mellett az évfolyamfelelős tanulók irányítják a csoportokat. Napi 3,5 óra a kötelező tanulás. A gyenge tanulók segítésére tanulópárokat szerveztünk és rendszeres korrepetálást biztosítunk. A tananyag jobb elmélyítése érdekében tanulóinkat rendhagyó órákra, főiskolai, egyetemi előkészítő tanfolyamokra irányítjuk.

A különböző vidékekről hozzánk érkező tanulók társas érintkezési gyakorlattal nem rendelkeznek, e hátrány csökkentésére az első osztályos tanulóinkat tánciskolába járattuk.

A műhelygyakorlat előtti napokon gyerekeink nagy értékű társadalmi munkát végeznek. Az udvar parkját rendben tartják, hálósobájukat, tanulószobájukat dekorálják. Az első osztályos tanulók konyhai kisegítőmunkát végeznek.

Diákjaink erősek, edzettek. Súlyzókkal rendszeres testedzést végeznek. Reggelként közösen 400 méter távot futnak. Aktívan részt vesznek sportegyesületekben, versenyeznek az egyesület színeiben.

Tanulóink az iskolai szervezésű vertikális KISZ-alapszervezetekben tevékenykednek. Nagy részük a Bors László alapszervezet tagja. Füstös János nevelőtanár patronálja őket.

A kiválóan működő Ifjú Gárda-csapat csaknem valamennyi tagja kollégista. A foglalkozások elősegítik a világnézeti, a hazafias és honvédelmi nevelésüket. A csapat felkészítésében Zala István nevelőtanár is részt vesz.

Nevelőink 8–10 órában az iskolában is tanítanak. Az osztályfőnökökkel naponta cserélhetik ki a tanulókról szerzett nevelési tapasztalataikat.

SZERENCSE LÁSZLÓ
kollégiumi igazgató

AZ INTÉZET GAZDASÁGI MUNKÁJA

Az oktatás tárgyi feltételeinek javítása az elmúlt 10 év alatt felgyorsult.

Az iskolaépület bővítése és a régi szárny felújítása folytán lehetőség nyílt a növekvő beiskolázási igények kielégítésére, illetve a tanulóknak egészségesebb, kulturáltabb körülmények között történő elhelyezésére.

Az új épületszárny 1971-ben készült el, a vagongyári motorprogramhoz kapcsolódóan, célcsoportos beruházás keretében 6 583 000 Ft-os ráfordítással.

Az új részben kapott helyet 4 szakterem, 2 szertár, 3 tanári iroda, 1 igazgatói iroda, 1 igazgatóhelyettesi iroda, 1 tanári klub, 1 ruhatár – 640 személyes –, 2 vendégszoba, 1 szakköri szoba, továbbá a KISZ- és pártiroda.

Az épület bővítése és a régi szárny felújítása után vált lehetővé a szaktermek kialakítása, illetve a szaktermi oktatás bevezetése. A beruházással egyidejűleg meg-

történt az iskolaépület központifűtés-hálózatának kiépítése és bekapcsolása a távfűtő hálózatba. A régi épületszárny felújítása már 1966-ban megkezdődött, és 1975-ig folyamatosan elkészültek a következők, 4 080 000 Ft-os költséggel:

- ifjúsági színpad, vetítőkamra,
- orvosi rendelő,
- kémia szakterem beépített vegyi laborral,
- előadóterem beépített egyetemi padokkal - 128 fős,
- tanterem és folyosók burkolatának cseréje,
- rajz szakterem kialakítása,
- csatornahálózat és villamos hálózat felújítása,
- üzemanyag-tároló kialakítása,
- hegesztőműhely bővítése,
- nyílászáró szerkezetek felújítása,
- mosdóhelyiségek és egyéb szociális létesítmények bővítése.

Ezzel egyidejűleg a kollégium udvarán kialakítottunk 3 sportpályát.

Az épületberuházási és -felújítási munkák mellett a gépek és szemléltetőeszközök, valamint egyéb felszerelések körének fejlesztése is megfelelő hangsúlyt kapott, különös tekintettel az audiovizuális eszközökre.

A fejlesztések következtében beállott állományváltozások bemutatására a következő adatok szolgálnak:

Eszközök állománynövekedése 1968-1975-ig

	1968	1975	Növekedés
Gépek	5 598 000 Ft	6 730 000 Ft	1 320 000 Ft
Szemléltetőeszközök és műszerek	1 065 000 Ft	2 060 000 Ft	995 000 Ft
Egyéb berendezések és felszerelések	1 691 000 Ft	2 549 000 Ft	858 000 Ft

A tervszerű, ütemes fejlesztések eredménye, hogy az elméleti és gyakorlati oktatás eszköz-ellátottsága elérte a jelenlegi szintet. Az eszközellátottság mai színvonalának érzékeltetésére az alábbi jellemző mennyiségi adatokat soroljuk fel:

1. *Gépek és gépi berendezések köréből*

csztergagép	28 db
fűrógép	13 db
marógép	7 db

köszörűgép	9 db
hegesztőtranszformátor	5 db
gázhegesztő berendezés	6 db
szakitógép	3 db
edzőkemence	3 db

2. *Műszerek és szemléltetőeszközök köréből*

epidiaszkóp	3 db
mikroszkóp	8 db
oszcilloszkóp	2 db
oszcillográf	2 db
indikátor	2 db
analitikai mérleg	3 db
filmvetítő gép	9 db
írásvetítő	9 db
diavetítő	18 db
filmvetítő	3 db
magnetofon	7 db
televízió	6 db

El kell mondani, hogy a géppark és a laboratóriumi felszerelések fejlesztéséhez a város és megye üzemei nagymértékű segítséget nyújtottak iskoláinknak.

KISS JENŐNE
gazdasági igazgatóhelyettes

AZ ISKOLA FŐIGAZGATÓI

Vig Albert	1901-1926	Inotay László	1933-1935
Harasztkerekai Ferenczy Emil	1926-1932	Förtsner Tivadar	1935-1936
Branyitskai Nagy Győző	1932-1933	Dr. Bodrogi Koch Nándor	1940-1947

AZ ISKOLA IGAZGATÓI

Flórián Ambrus	1901-1908	Csizmazia Lajos	1937-1940
Füleki József	1908-1912	Szentvári Miksa	1940-1950
Branyitskai Nagy Győző	1912-1914	Gergelyi Kornél	1950-1960
Boros Rudolf	1914-1918	Pöcze László	1960-1964
Branyitskai Nagy Győző	1918-1927	Szilágyi Ferenc	1964-1976
Aknaszlatinai György Ede	1927-1937	Nagy Péter	1976-

KOLLÉGIUMI IGAZGATÓK

Dr. Bajomi Miklós	1951-1956	Kothaj József	1968-1971
Tóth Ferenc	1956-1957	Kömleai Kázmér	1971-1975
Simon Ferenc	1957-1963	Szerencse László	1975-
Jancsovics Antal	1963-1968		

ISKOLÁNK VOLT TANÁRAI, MÉRNÖK-TANÁRAI

Baditz Matild	1945-1952	Dr. Kamarás Árpád	1957-1961
Dr. Bajomi Miklós	1951-1956		1969-1975
Dr. Barla Ferenc	1952-1969	Karácsony Géza	1905
Benkert György	1903-1904	Kelemen György	1953-1956
Boros Rudolf	1914-1918	Kerecsényi József	1965-1971
Dénesfai Géza	1952-1956	Kovács József	1945-1953
Dobay Dezső	1950-1951	Kovács József	1938-1967
Dusnoki István	1942-1953	Kölcze Ferenc	1934-1950
Eperjesy Imre	1902-1906	Laber Vilmos	1901-1902
Édes Gyula	1916-1918	Marafkó Imre	1960-1962
Farnady Ernő	1957-1962	Miklósy Gyula	1969-1973
Fátay Ferenc	1919-1945	Molnár Jenő	1902-1915
Gabrovitz Kornél	1920-1923	Németh Ferenc	1963-1970
Gergelyi Kornél	1927-1951	Ozora Ferenc	1950-1970
Gélyi Tibor	1906-1934	Pálinkás András	1941-1943
Göblyös Mihály	1933-1939	Pálinkás László	1948-1975
aknaszlatinai György Ede	1905-1927	Simon Ferenc	1950-1963
Hanzély Gyula	1902-1932	Dr. Szász Jánosné	1972-1974
Háda Nándor	1953-1972	Szlavonits Ferenc	1950-1968
Janák Emil	1951-1955	Takács Iván	1964-1967
Jancsovics Antal	1951-1968	Tóth Sándor	1963-1966
Jankovits György	1957-1960	Turi Kovács Péter	1944-1950
Jámbor Sándor	1960-1975	Újvári Jenő	1907-1911
		Várady Lajos	1950-1972

SZAKMAI GYAKORLATOT OKTATÓK

Bagarus István	1944-1968	Korpácsi Dezső	1940-1967
Bejczy Gyula	1915-1935	Kovács Zsigmond	1928-1946
Bereményi Ambrus	1903-1935	Lukács Géza	1903-1908
Ritter Ferenc	1934-1950	Mentes Lajos	1961-1969
Czaha Vilmos	1948-1962	Mentes Máté	1937-1963
Eperjesi Ferenc	1905-1915	Nacsa Illés	1915-1914
Gombos József	1901-1915	Nagy István	1909-1913
Hegedüs Zoltán	1912-1946	Nagy István	1934-1943
Horváth István	1948-1971	Nagy János	1915-1929
Höck Márton	1952-1956	Pitroff Károly	1909-1912
Kéglér István	1908-1940	Pöcze Ferenc	1923-1962
Kempf Károly	1920-1940	Schima András	1909-1929

Szikora Nándor	1904-1945	Újvári Iván	1955-1950
Tartler József	1905	Wágner Elemér	1939-1950
Tolnai Aladár	1901-1929	Zeleny Rczső	1950-1969
Tolnai Béla	1923-1964		

AZ INTÉZET TANÁRAI

Sorvázám	A tanár neve és képzése	Szolgálati évek száma		Milyen tantárgyakat tanít	Egyéb szolgálati beosztása
		az intézetnél	össz.		
1.	Baksa Péter középisk. tanár	1	17	magy. nyelv és irodalom történelem világnézetünk alapjai	iskolai stúdió vezetője I. A oszt. osztályfőnöke
2.	Balog József műszaki tanár	24	29	szakrajz gépészeti ism. forg. nélküli alakítás	szakrajz-kabinet vezetője I. D oszt. osztályfőnöke
3.	Balogh Béláné középisk. tanár	21	21	orosz nyelv	nevelési igh. osztályfőnöki munkaközösség vezetője IV. C oszt. osztályfőnöke szakszervezet iskolai vezetőségi tagja

Sorszám	A tanár neve és képezése	Szolgálati évek száma		Milyen tantárgyakat tanít	Egyéb szolgálati beosztása
		az intézernél	össz.		
4.	Bertalan János gépésztechnikus	2	24	szakmai gyakorlatok	IV. D oszt. műhelyvezetője
5.	Csátrics Ede okl. üzemmérnök	20	41	szakmai gyakorlatok	modellező szakkör vezetője szakszervezeti bizottsági tag III. D oszt. műhelyvezetője
6.	Csikász Lajos okl. üzemmérnök	2	16	szakmai gyakorlatok	II. A oszt. műhelyvezetője
7.	Cseke Jenő középisk. tanár	5	7	magy. nyelv és irodalom történelem világnézetünk alapjai	pártösszekötő tanár IV. B oszt. osztályfőnöke ODK vezetője
8.	Czéhmaster Tibor okl. gépészmérnök	6	19	szakmai gyakorlatok műszaki mérés	műhelyfőnök MSZMP iskolai alapszervezet titkára gyakorlati tanfolyamok vezetője
9.	Domonkos Emília középisk. tanár	2	24	magy. nyelv és irodalom történelem	iskolai klub vezetője történelem-kabinet vezetője II. D oszt. osztályfőnöke
10.	Biederné Eichinger Katalin középisk. tanár	3	10	magy. nyelv és irodalom orosz nyelv	az ifjúsági könyvtár vezetője nyelvi kabinet vezetője III. D oszt. osztályfőnöke

Sorszám	A tanár neve és képesítése	Szolgálati évek száma		Milyen tantárgyakat tanít	Egyéb szolgálati beosztása
		az intéz. zsméj	össz.		
11.	Finta Zoltán okl. gépészmérnök	5	23	gyártástervezés forg. szerszámok műszaki mérés	fotószakkör vezetője gyártástervezés kabinet vezetője III. C oszt. osztályfőnöke iskolai szb-titkár
12.	Füstös János okl. agrármérnök	2	16	üzemgazdaságtan munkavédelem	kollégiumi nevelőtanár zenei szakkör vezetője KISZ-alapszerv patronáló tanára
13.	Gacs Zoltán okl. gépészmérnök	10	11	forg. szerszámok és készülékek	forg. szersz. kabinet vezetője orsz. vezető szakfelügyelő MSZMP iskolai alapszerv veze- tőségi tagja tanint. PB tagja KISZ-alapszerv patr. tanára
14.	Gyuró József középisk. tanár	13	14	matematika fizika	természet- tudományos munkaközösség vezetője KISZ-alapszerv patronáló tanára I. D oszt. osztályfőnöke
15.	Gyuró Józsefné középisk. tanár	10	11	magy. nyelv és irodalom orosz nyelv	(gyermekgon- dozási szabad- ságon)

Sorszám	A tanár neve és képesítése	Szolgálati évek száma		Milyen tantárgyakat tanít	Egyéb szolgálati beosztása
		az intézetnél	össz.		
16.	Hajdú Elemér okl. gépészmérnök	2	7	anyag- és gyártásismeretek műszaki mérés	műszaki mérés, anyag- és gyártásismereti kabinet vezetője II. C oszt. osztályfőnöke
17.	Honti Dénesné középisk. tanár	6	8	matematika ábr. geometria	(gyermekgondozási szabadságon)
18.	Dr. Kamarás Árpádné középisk. tanár	14	18	kémia fizika	kémia kabinet vezetője II. B oszt. osztályfőnöke
19.	Kéri Lajos okl. üzem mérnök	8	18	szakmai gyakorlatok műszaki mérés	I. B oszt. műhelyvezetője
20.	Kiss Imre okl. villamosmérnök	7	27	elektrotechnika villamos gépek és automatika	elektrotechnikai kabinet vezetője I. B oszt. osztályfőnöke
21.	Kóbor József okl. gépészmérnök	1	6	szerszámgépek műszaki rajz	műszaki szakkör vezetője I. C oszt. osztályfőnöke
22.	Kovács Sándorné középisk. tanár	2	2	matematika fizika	KISZ-alapszerv patronáló tanára II. A oszt. osztályfőnöke fizika szakkör vezetője
23.	Makkos Gyula okl. agrármérnök	20	40	szakmai gyakorlatok műszaki mérések	I. A, IV. A oszt. műhelyvezetője

Sorozám	A tanár neve és képesítése	Szolgálati évek száma		Milyen tantárgyakat tanít	Egyéb szolgálati beosztása
		az intézetnél	össz.		
24.	Mágl Mihály okl. üzemmérnök	16	38	szakmai gyakorlatok	IV. C oszt. műhelyvezetője
25.	Máté Olivér okl. üzemmérnök	8	26	szakmai gyakorlatok	II. B, III. C oszt. műhelyvezetője
26.	Nagy Péter okl. gépészmérnök	6	17	szakrajz	az iskola igazgatója MHSZ-lövészklub titkára
27.	Orbán Attila okl. üzemmérnök	6	17	szakmai gyakorlatok	biztonságtechnikai felelős IV. B oszt. műhelyvezetője
28.	Oross Tiborné középisk. tanár	6	10	matematika ábr. geometria	matematika-szakcsoport vezetője IV. A oszt. osztályfőnöke
29.	Paróczy Gábor okl. üzemmérnök	11	22	szakmai gyakorlat	szakmai gyakorl. vez. helyettes KISZ-alapszerv patronáló tanára II. D oszt. műhelyvezetője
30.	Pális Ferenc okl. üzemmérnök	11	22	szakmai gyakorlatok	III. A oszt. műhelyvezetője
31.	Pócze László okl. gépészmérnök	30	33	mechanika	az iskola műszaki igazgató-helyettese műszaki szakmai munkaközösség vezetője KISZ-alapszerv patronáló tanára technikusképzés irányítója

Sorszám	A tanár neve és képesítése	Szolgálati évek száma		Milyen tantárgyakat tanít	Egyéb szolgálati beosztása
		az intézményben	össz.		
32.	Sántha János műszaki tanár	26	34	jármű- szerkezettan gépezési ismeretek	járműszerkezet- tan-kabinet vezetője KISZ-alapszerv patronáló tanára III. A oszt. osztályfőnöke szakfelügyelő
33.	Schaub Sándor középisk. tanár	20	23	testnevelés	sportkörvezető tanár
34.	Sipos Jenő okl. üzemmérnök	10	26	szakmai gyakorlatok	I. C oszt. műhelyvezetője
35.	Szerencse László okl. gépészmérnök	6	15	műszaki rajz járműszerk.	az iskola kollégiumának igazgatója szülői munkakö- zösség vezetője III. B oszt. osztályfőnöke
36.	Szilágyi Ferenc okl. gépészmérnök	13	28	üzemgazdaságtan	kollégiumi nevelőtanár
37.	Végh Kálmán okl. üzemmérnök	20	28	szakmai gyakorlatok	II. B oszt. műhelyvezetője Ifjú Gárda vezető tanára
38.	Zala István	2	36	gazd. földrajz	kollégiumi nevelőtanár honvédelmi felelős

ÓRAADÓ TANÁROK

Sorszám	A tanár neve és képesítése	Szolgálati évek száma		Milyen tantárgyakat tanít	Egyéb szolgálati beosztása
		az intézetnél	össz.		
1.	Bagarus István gépésztechnikus	27	37	szakmai gyakorlatok	
2.	Barcsik Géza okl. gépészmérnök	2	20	anyag- és gyártásismeret műszaki mérés	Dolgozók Önálló Gépipari Szak- középiskolája gm. tanár
3.	Farnady Ernő okl. gépészmérnök	18	20	mechanika	Bánki Donát Gépip. Műsz. Főiskola docense
4.	Jámbor Sándor okl. gépészmérnök	17	37	műszaki mérések	
5.	Németh József okl. gépészmérnök	2	14	műszaki rajz	Dolgozók Önálló Gépipari Szak- középiskolája tanára
6.	Pálinkás László középisk. tanár	29	29	történelem	Dolgozók Önálló Gépipari Szak- középiskolája igazgatója
7.	Schrágner Edit középisk. tanár	2	4	matematika fizika	Dolgozók Önálló Gépipari Szak- középiskolája tanára
8.	Újvári Miklós okl. gépészmérnök	3	16	forg. szerszámai és készülékei	Bánki Donát Gépip. Műszaki Főiskola adjunktusa

AZ INTEZMÉNY GAZDASÁGI, ADMINISZTRATIV
ÉS KISEGÍTŐ ÁLLOMÁNYÚ DOLGOZÓI

Babics Vilmosné	bérszámfejtő
Bauer Antalné	takarító
Kenyeres Ilona	iskolai titkár
Kiss Jenőné	gazdasági igazgatóhelyettes
Kuti János	raktáros
Kozma Józsefné	takarító
Lauscher Józsefné,	könyvelő
Leszkovics Béláné	takarító
Mészáros András	nyd. kézbesítő
Ress Antal	nyd. takarító
Sovány Lászlóné	házigondnok, kapus
Szabó Lászlóné	takarító
Szerencse János	nyd. asztalos
Varga Jánosné	takarító

Kollégiumban

Bardóczy Jenőné	takarító
Cser-Palkovits Istvánné	konyhai dolgozó
Kovács Józsefné	szakácsnő
Kránitz Istvánné	konyhai dolgozó
Mayer Jánosné	élelmezésvezető
Máder Jánosné	konyhai dolgozó
Molnár Sándorné	konyhai dolgozó
Nagy Lászlóné	konyhai dolgozó
Németh Gyuláné	takarító

Rigler Kálmánné
Sági Ferencné
Sághy Zoltánné
Soltész Imréné

beszerző
konyhai dolgozó
mosónő
konyhai dolgozó

A TANÁROK PUBLIKÁCIÓS TEVÉKENYSÉGE

Iskolánk pedagógusai a hagyományoknak megfelelően az elmúlt évtizedben is tevékenyen kivették részüket a közismereti, szakmai előkészítő, szakmai tantárgyak, középfokú tanfolyamok módszertanának műveléséből. Szerzői, szerkesztői, lektori munkájuk jó végzéséhez olyan példaképek szolgáltak, mint Szentváry Miksa, iskolánk hajdani igazgatója, aki a felszabadulás utáni tankönyvirodalom egyik megalapítója volt, valamint Ozora Ferenc nyugdíjas mérnök-tanárunk, akinek hallatlan precíz lektori tevékenysége még ma is tiszteletet parancsol. A következőkben rövid áttekintést adunk iskolánk pedagógusainak ilyen irányú tevékenységéről.

GACS ZOLTÁN vezető szakfelügyelő

Szerzői munka

- *Szakközépiskolai tankönyv.* Műszaki Könyvkiadó 1974.

38 054 Hegesztés, hőkezelés

- Mechanika témazáró feladatlapok 1975. O. P. I.

Lektori munka

Szakközépiskolai tankönyv. Műszaki könyvkiadó

38 032 Gyártástervezés 1973.

38 056 Képlékeny alakítások 1974.

Szerkesztői munka

Középfokú műszaki végzettségű szakemberek továbbképzése KGTMI

- Vezetési-szervezési ismeretek I-II. (techn.-min.) 1975
- Munka- és üzemszervezési ismeretek I-II. (95.14) 1975-76
- Gyártáselőkészítés I-II. (95.17) 1976
- Gyártástervezés I-II. (7.10-95.12) 1976
- Termelésirányító I-II. (95.16) 1976
- Szabványügyi ismeretek I-II. (95.15/a) 1975-76
- Gépipari minőségellenőrző I-II. (6.10-95.10) 1975-76

Pedagógiai pályázatok (megyei)

- Gyártástechnológia jellegű tantárgyak oktatásának néhány módszertani kérdése. Jellege: Szakdidaktika.

Helyezés: Dicsérő oklevél 1973.

- Differenciált ismeretszint ellenőrzésére alkalmas mechanika témazáró feladatlapok alkalmazásának tapasztalatai.

Helyezés: megyei I. 1976. Jelige: Perdülettel.

DR. KAMARÁS ÁRPÁDNE kémia–fizika szakos középiskolai tanár
Az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság és az Audiovizuális Közlemények szerkesztője által 1970 júniusában meghirdetett pályázat.

A pályamű címe:

„Vizuális eszközök alkalmazási lehetősége a kémiai változások lényegének megértésénél.”

Helyezés: 243 pályamű közül 6. hely.

„A továbbtanulók problémalátásának fejlesztése vizuális észleletek felhasználásával.” Cikk: a „Hogyan?”-ban, 1971.

Jedlik Ányos-émlékbeszéd. Cikk: a Fizikai Szemlében, 1971/72.

PÖCZE LÁSZLÓ műszaki igazgatóhelyettes

Lektorálás

- Középfokú műszaki végzettségű szakemberek továbbképzése KGTM (jegyzet I.-példatár II.)
    - gyártástervezés I. (7.10–9512) 1976
    - gyártástervezés II. (7.10–9512) 1976
  - *Megeyei Pedagógus Pályázat bíráló* 1976
    - Mechanikai témazáró feladatlapok
- Jelige: Perdülettel

SÁNTHA JÁNOS szakfelügyelő

Szerzői munka

- Gépészeti tantárgycsoport szakmai-pedagógiai kérdései. Vác, 1972. KGM
- Gépészeti tantárgycsoport koncentrációs lehetőségei. Budapest, Győr 1972. KGM
- Szivattyúk oktatásának szakmai, módszertani, didaktikai feldolgozása. Győr, 1973. KGM
- Anyagmozgató, csomagoló, raktározás gépei. Győr, 1974. KGM
- Információs jelentés a géptan szaktantermi helyzet rendszeréről. Budapest, 1974. GKM
- Fékpadi mérések. Budapest, Győr, 1975.
- Fogaskerék-hajtások tanításának szakmai-módszertani problémái. Budapest, Győr, 1975.
- A gépészeti tantárgycsoport oktatási alapidokumentációi. A tanár előkészítő munkája a szaktárgyi oktatásban. Szombathely, 1976.

AZ 1976/77-ES TANÉVRE FELVETT TANULÓK

I. A osztály

KÖZLEKEDÉSGÉPGYÁRTÓ ÁGAZAT

Osztályfőnök: Baksa Péter

Műbelyvezető: Makkos Gyula

1. Áder Zoltán	11. Hokstok Imre	21. Schutterits László
2. Bakos Gábor	12. Holényi Gyula	22. Simán György
3. Balázs László	13. Horváth Péter	23. Sipos Jenő
4. Balogh István	14. Karácsony János	24. Szabó Tibor
5. Bozsoki János	15. Kovács István	25. Takács Zoltán
6. Erdős Tamás	16. Kovács Miklós	26. Tóth Attila
7. Fejér Csaba J.	17. Molnár László	27. Trimmel Miklós
8. Fülöp János	18. Metzker István	28. Vági József Róbert
9. Gotthárd József	19. Németh Árpád	29. Zsámár Sándor
10. Győre Tibor L.	20. Pass László	30. Zsebedics Péter

I. B osztály

KÖZLEKEDÉSGÉPGYÁRTÓ ÁGAZAT

Osztályfőnök: Kiss Imre

Műbelyvezető: Kéri Lajos

1. Baranyai István	9. Horváth Róbert	17. Mészáros Tibor
2. Bozzay Attila	10. Illés Ferenc	18. Miksó László
3. Böröcz Béla	11. Keller József	19. Nagy Ferenc
4. Czehmeister László	12. Kollár Pál	20. Némédi Sándor
5. Éliás László	13. Kovács Gábor	21. Németh Károly
6. Gösi Gyula	14. Majlinger Tamás	22. Nyers Tihamér
7. György László	15. Major Sándor	23. Pintér József
8. Horváth László	16. Máté Gábor	24. Pundinger Ferenc

25. Rácz Ernő
26. Sáfár Albert

27. Sági Tamás
28. Simon András

29. Stankovics András
30. Telekesi László
31. Tóth György

I. C osztály

GYÁRTÁSTECHNOLÓGIAI ÁGAZAT

Osztályfőnök: Kóbor József

Műbelyvezető: Sipos Jenő

1. Baracska Tibor
2. Beke Adorján
3. Berzesnyi Gábor
4. Bognár Árpád
5. Bóka Attila
6. Csóka János
7. Eszlinger László
8. Ferenczi László
9. Gállos Péter
10. Gyarmathy Győző

11. Horváth László
12. Kalocsai Balázs
13. Kiss Attila
14. Kocsis Ferenc
15. Marek Ferenc
16. Módos Gábor
17. Nagy Gábor
18. Sebestyén Tibor
19. Sebők István
20. Schneider János

21. Szabó László
22. Szalai Gábor
23. Szarvas Tamás
24. Szántó Livia
25. Szántó Ferenc
26. Takács Attila
27. Tállai Tamás
28. Torma János
29. Vaszari István
30. Turner Gábor
31. Vönöczky Ferenc

I. D osztály

ÖNTŐ SZAK

Osztályfőnök: Gyuró József

Műbelyvezető: Czébmester Tibor

1. Babos Imre
2. Burkali Tamás
3. Csenger Lajos
4. Érdi Mihály
5. Fekete Lajos
6. Hamar András
7. Hegedűs Zsolt
8. Hérics Ferenc
9. Horváth Dénes

10. Horváth Ferenc
11. Horváth István
12. Kiss Attila
13. Koczó Tibor
14. Kovács János
15. Lakatos György
16. Lovász András
17. Orbán László
18. Pungor Miklós

19. Stansits Tamás
20. Szombath Kálmán
21. Tóth Attila Jenő
22. Tóth Károly
23. Török Tamás T.
24. Vadócz Lajos
25. Varga Károly
26. Varga Róbert
27. Vincze Lajos

II. A osztály

KÖZLEKEDÉSGÉPGYÁRTÓ ÁGAZAT

Osztályfőnök: Kovács Sándorné

Műbelyvezető: Csikász Lajos

1. Baki Tibor	12. Jámbor Sándor	23. Szabó Erzsébet
2. Bohner József	13. Karner Ernő	24. Szűcs Nándor
3. Buga József	14. Kelemen Frigyes	25. Takács Szilárd
4. Czifrik József	15. Kónya Zoltán	26. Tamaskovics Attila
5. Csernyi Csaba	16. Lipót Gyula	27. Tóth László
6. Csida László	17. Matkovics József	28. Török János
7. Dalos Zsolt	18. Nagy Imre	29. Unger László
8. Farkas Ildikó	19. Németh István	30. Varga Attila
9. Gondán Kálmán	20. Németh J. Csaba	31. Veres Zoltán
10. Heizer János	21. Prikler István	32. Végh Zita
11. Horváth Miklós	22. Schwartz Péter	33. Vörös József

II. B osztály

KÖZLEKEDÉSGÉPGYÁRTÓ ÁGAZAT

Osztályfőnök: dr. Kamarás Árpádné

Műbelyvezető: Máté Olivér

1. Boda Gábor	11. Kelemen Dénes	21. Mók Ferenc
2. Czapári András	12. Kéri Csaba	22. Nagy István
3. Dobrádi Zoltán	13. Kiss Ernő	23. Nádor József
4. Farkas Attila	14. Kiss Zsolt	24. Novák András
5. Farkas Imre	15. Knausz Ferenc	25. Süle Tibor
6. Gerendai Károly	16. Kopácsi Zoltán	26. Takács Béla
7. Harta Zoltán	17. Kótai István	27. Timár Ferenc
8. Horváth László	18. Kozári Béla	28. Varga Elemér
9. Ivánkovics Zsolt	19. Kozma Tibor	29. Vörös István
10. Jáger Zoltán	20. Kurcsics István	30. Wandraschek Péter

II. C osztály

GÉPGYÁRTÁSTECHNOLÓGIAI ÁGAZAT

Osztályfőnök: Hajdú Elemér

Műbelyvezető: Csárics Ede

1. Ács Béla	4. Bertalan János	7. Hegyi József
2. Basák Zoltán	5. Giczi László	8. Horváth Imre
3. Berényi János	6. Gombay István	9. Kató István

10. Keskeny Attila	17. Mező Tamás	24. Pej László
11. Kis Jakab L.	18. Molnár Imre	25. Pintér Csaba
12. Kuti István	19. Molnár István	26. Sári Sándor
13. Lajtai Csaba	20. Nagy Géza	27. Szili László
14. Magyar Jenő	21. Nasser György	28. Valczer István
15. Major István	22. Oposits János	29. Varga Csaba
16. Major László	23. Pákai László	30. Vaszari Ferenc

II. D osztály

GÉPGYÁRTÁSTECHNOLÓGIAI ÁGAZAT

Osztályfőnök: Domonkos Emília

Műbelyvezető: Paróczy Gábor

1. Andorka János	11. Korcz Levente	21. Mohácsi József
2. Burján Albert	12. Kóré Imre	22. Pápai Gábor
3. Császár Dezső	13. Kovács László	23. Stiner Imre
4. Cseré Rudolf	14. Kovács Péter	24. Széles László
5. Domokos Zsolt	15. Lackovits József	25. Szilbek Jenő
6. Falb László	16. Lehoczky József	26. Tóth István
7. Fodor Miklós	17. Liszkai Ákos	27. Tóth József
8. Füredi Gyula	18. Lukácsi Károly	28. Varga Károly
9. Heinzl János	19. Marczali Csaba	29. Váci László
10. Horváth László	20. Markovits Lajos	

III. A osztály

KÖZLEKEDÉSGÉPGYÁRTÓ ÁGAZAT

Osztályfőnök: Sántba János

Műbelyvezető: Pális Ferenc

1. Angyal László	12. Gúzs András	23. Papp Lajos
2. Babits Tibor	13. Horváth Árpád	24. Pintér Imre
3. Baranyai Zoltán	14. Horváth Miklós	25. Ponty Viktor
4. Biczó Dezső	15. Horváth Tihamér	26. Szabó Attila
5. Böcskei László	16. Mórítz Ferenc	27. Szabó Jenő
6. Csuka Rozália	17. Mózes Imre	28. Szabó Zoltán
7. Dobai András	18. Nagy Lajos	29. Szanyi László
8. Dóka Katalin	19. Neumann Mariann	30. Szijártó László
9. Döbrentei Gábor	20. Németh Katalin	31. Tóth Csaba
10. Freimann István	21. Ondré Géza	32. Tóth Ferenc
11. Galambos Ferenc	22. Papp János	

III. B osztály

KÖZLEKEDÉSGÉPGYÁRTÓ ÁGAZAT

Osztályfőnök: Szerencse László

Műbelyvezető: Végb Kálmán

1. Bander Zsolt	12. Kilácskó Attila	23. Polgár Zsolt
2. Boda János	13. Kopácsy János	24. Román Gyula
3. Bognár Károly	14. Kopf György	25. Skaper László
4. Bors Károly	15. Kovács Tibor	26. Somfai Zsolt
5. Bozzai Zoltán	16. Lakatos László	27. Szemerits József
6. Csákány Csaba	17. Lőrincz Dezső	28. Takács László
7. Cseter Csaba	18. Mácz Géza	29. Tamási Béla
8. Fekete Imre	19. Molnár Attila	30. Telekesi Tibor
9. Gruber András	20. Nagy Gábor	31. Tóth Tibor
10. Horváth István	21. Németh Ferenc	32. Tüske Imre
11. Kalocsai István	22. Pálinkás Péter	33. Varga Attila

III. C osztály

GÉPGYÁRTÁSTECHNOLÓGIAI ÁGAZAT

Osztályfőnök: Finta Zoltán

Műbelyvezető: Máté Olivér

1. Balogh Vilmos	11. Finta Lajos	21. Németh Gy. Géza
2. Bancsó Róbert	12. Fülöp István	22. Németh Károly
3. Bertalan Sándor	13. Horváth János	23. Nyikos Géza
4. Bodó Attila	14. Károlyfi Rezső	24. Pék László
5. Csaplár József	15. Kiss László	25. Szabó István
6. Csillag Imre	16. Kiss Sándor	26. Szabó József
7. Csoma László	17. Kovács Róbert	27. Szabó László
8. Demkó Ágoston	18. Látó Tamás	28. Szammer István
9. Domonkos István	19. Mohl József	29. Szűts Tibor
10. Dudás László	20. Nagy Zoltán	30. Török József

III. D osztály

GÉPGYÁRTÁSTECHNOLÓGIAI ÁGAZAT

Osztályfőnök: Biederné Eichinger Katalin

Műbelyvezető: Bertalan János

1. Barát Csaba	4. Dávodi Ferenc	7. Frank György
2. Biliczky János	5. Fajkus József	8. Gyurkovics László
3. Csernák László	6. Földes Tibor	9. Horváth József

10. Hujber Margit
11. Ihász László
12. Kótai Zoltán
13. Kránitz Béla
14. Kutassy Zoltán
15. Kuti Mariann
16. Lovász Attila

17. Mészáros László
18. Nagy Ferenc
19. Németh Zoltán
20. Neuhercz Ferenc
21. Orosz Péter
22. Pápai István
23. Sinkó Klára

24. Smuk Ferenc
25. Somogyi Ferenc
26. Szabó Tamás
27. Tripolszky Klára
28. Varga Anikó
29. Varga Imre
30. Varga Zolt
31. Zeth Ferenc

IV. A osztály

KÖZLEKEDÉSGÉPGYÁRTÓ ÁGAZAT

Osztályfőnök: Oross Tiborné

Műbelyvezető: Makkos Gyula

1. Bognár Róbert
2. Fülöp Antal
3. Gede László
4. Herczegh Tamás
5. Horváth Ervin
6. Kapeller Béla
7. Karakai Béla
8. Karsai Sándor

9. Keszei Tibor
10. Kiss Tamás
11. Kovács Lajos
12. Kováts Ernő
13. László István
14. Létai Anna
15. Magyar István
16. Márkus István

17. Moór Ferenc
18. Nagy György
19. Nagy Gyula
20. Szabó Gábor
21. Szalóki Géza
22. Szelecz Arnold
23. Tóth József
24. Varga Péter

IV. B osztály

KÖZLEKEDÉSGÉPGYÁRTÓ ÁGAZAT

Osztályfőnök: Cseke Jenő

Műbelyvezető: Orbán Attila

1. Árkai Zsolt
2. Bánhalmi Zsolt
3. Budai Ferenc
4. Csizmadia István
5. Dobánszky Gyula
6. Forrás Róbert
7. Hegedüs Nándor
8. Hegyi Tamás

9. Horváth Árpád
10. Kecskés István
11. Kintli Zsolt
12. Kis Gábor
13. Kiss Imre
14. Kiss Miklós
15. Kovács Gyula
16. Major Gyula

17. Papp László
18. Pénzes Zoltán
19. Pozsgai Endre
20. Rigó Sándor
21. Röbl Alajos
22. Sájer Attila
23. Vitéz Károly
24. Weisz Géza

IV. C osztály

GÉPGYÁRTÁSTECHNOLÓGIAI ÁGAZAT

Osztályfőnök: Balogh Béláné

Műbonyezető: Mágli Mibály

1. Balázs László	9. Horváth Klára	17. Óri Csaba
2. Bodó Zoltán	10. Horváth Sándor	18. Rapkay Zoltán
3. Boros Tibor	11. Horváth Zoltán	19. Simon Ervin
4. Czéhner Béla	12. Ihász István B.	20. Simon Sándor
5. Fehér Márta	13. Jakab Éva	21. Szalai Imre
6. Foki Tibor	14. Kurunczi Zoltán	22. Takács Tibor
7. Gyökér János	15. Meszlényi László	23. Vajky Anikó
8. Hajnal Csilla	16. Németh Artúr	24. Varga Zoltán
		25. Zsidai Miklós

IV. D osztály

GÉPGYÁRTÁSTECHNOLÓGIAI ÁGAZAT

Osztályfőnök: Balog József

Műbonyezető: Bertalan János

1. Balogh Ádám	9. Galavics Károly	17. Óri Csaba
2. Bolla Gyula	10. Gál Lajos	18. Pálfi Zoltán
3. Boros Ferenc	11. Hahn József	19. Simon Péter
4. Borvendég Mátyás	12. Hiltser Mátyás	20. Somogyi Vilmos
5. Budai Balázs	13. Király Emil	21. Szabó József
6. Csákány Ernő	14. Maász Róbert	22. Tóth Miklós
7. Cserteg Ferenc	15. Nagy Béla	23. Zentai Zoltán
8. Eperjesi Zsolt	16. Németh Sándor	24. Zvezdovics Szilvér

A FELNŐTTOKTATÁSRÓL

A felnőttoktatás Magyarországon a felszabadulás utáni években bontakozott ki. Jelenlegi formája természetesen hosszú fejlődés eredménye.

Megyénk ipari fejlődése megkövetelte a szakemberképzést, a vállalati igényekhez való alkalmazkodást. E feladatok teljesítésében iskolánk eredményes munkát végzett. Technikusok, vállalati igazgatók az itt szerzett elméleti tudásukkal járhattak hozzá iparunk töretlen fejlődéséhez.

Kezdetben a tanítás 5 napos volt, így a felkészülésre kevés idő maradt. A felnőttoktatásban használt tankönyvek túlméretezettek voltak, nem vették figyelembe a felnőttek életkori sajátosságait. Később a tanítási idő lerövidült 4 napra. Továbbra is problémát okozott azonban, hogy hétfőről keddre, vagy csütörtökről péntekre nem tudtak megfelelően felkészülni. Sokan csak este 10 órára értek haza az iskolából.

Hosszú évek útkeresése nyomán végre olyan reform született, amely két tanítási nap között egy szabad délutánt biztosít. Ez gyakorlatban azt jelenti, hogy hétfőn, szerdán és pénteken van tanítás, és így egy teljes délután készülhetnek tanulóink az órákra. Ezt az óracsökkentést úgy értük el, hogy azon órák számát, amelyek anyagát kevesebb magyarázat, tanári segítség nélkül is elsajátíthatták a tanulók, lecsökkentettük. Természetesen így kevesebb lett a felelési lehetőség. Ezen a reform úgy segített, hogy negyedévenként a konzultációs jellegű tárgyakból beszámolót írt elő. A végleges jegyek megállapítása a beszámolók és az év végi vizsgafelelet jegyei alapján történik.

Az alapvető műszaki tárgyak, valamint a matematika óraszámja megközelíti, vagy ugyanannyi, mint a délelőtti tagozaton, és így ezeknél a tárgyaknál előírt a rendszeres feleltetés.

A tankönyvek csak kése követik a reform célkitűzéseit, anyaguk sokszor már elavult, túlmérezett. Annak ellenére, hogy a tankönyvellátás az utóbbi években javult, e téren változatlanul nehézségekkel küzdünk.

Iskolánkban, elsősorban a vidéki tanulók levelező formában is tanulhatnak. Hetenként egyszer jönnek be konzultációra, és felkészülésükről évi három beszámolón és az érettségi vizsgákon tesznek bizonyosságot.

A felnőttoktatás tanulói főleg a város dolgozóiból kerülnek ki, de egyes szakokon megyei, sőt észak-dunántúli beiskolázási kerettel is rendelkezünk. A vállalatok vezetősége a lehetőségekhez mérten segíti elő dolgozói továbbtanulását. Különösen jó a kapcsolatunk a Magyar Vagon- és Gépgyárral. Ennek eredménye lett a váltóműszakos osztályok beindítása. Ugyanis a nagymérvű jelentkezés miatt a vállalat már nem tudta mindenki számára biztosítani a délelőtti műszakot. Ezen a nehézségen átgépezt bennünket a délelőtt-délutáni oktatás. Azok a tanulók, akik délutáni műszakban dolgoznak, délelőtt is mehetnek az iskolába.

1975. augusztus 16-tól a tagozat önálló igazgatású iskolává alakult. Két főfoglalkozású nevelő került az iskolához. A megnövekedett nevelési és oktatási feladatok elvégzéséhez nagy segítséget nyújt a két nevelő, de – mivel még mindig kb. 50 fő az óraadóik száma – további státust kértünk az oktatási osztálytól. Kérésünket megalapozottnak találták, és az 1976–77-es tanévtől újabb státust kapott iskolánk.

Rendszeresen felkeressük a szakmunkásképző iskolákat, és igazgatói engedéllyel a végző tanulóknak rövid tájékoztatót tartunk az új tanév továbbtanulási lehetőségeiről, az induló szakokról, ágazatokról és előkészítő tanfolyamokról. Természetesen a vállalatok oktatási osztályait is részletesen tájékoztatjuk arról, hogy a dolgozók az új tanévben milyen szakon és ágazatokon tanulhatnak tovább. Ugyanakkor az iskolában engedélyezett szakok és ágazatok alkalmazkodnak a vállalatok igényeihez is.

Jelenleg a következő szakon és ágazatokon folyik oktatás:

- *Gépgyártástechnológiai* – Közlekedésgépgyártó ágazat
- *Gépészeti*
- *Közlekedésgépész* – Gépjárműtechnikai ágazat
- *Közlekedési* – Autóforgalmi ágazat
- *Épületgépész*

Iskolánknak, mivel megyei szinten végzi a dolgozók képzését – a KGM megadta a tanfolyamszervező jogot is. Elsősorban a szórványtanfolyamok keretein belül tudunk segítséget nyújtani a megye kisebb vállalatainak és üzemének.

A dolgozók iskoláiban a tanulók életkora alacsony, így az oktatómunka mellett helyet kell szorítani a nevelésnek, a személyiség formálásának is.

Oktatáspolitikánkban figyelmet szentelünk az iskolán kívüli népművelésnek is. Az eddigi gyakorlat azt mutatja, hogy opera-, színház-, üzemlátogatásunk, valamint a Dunaújvárosba és Székesfehérvárra szervezett tanulmányi kirándulások igen népszerűek a tanulók körében.

Létszámalakulás az 1975-76-os tanév végén:

Esti tagozat	Levelező tagozat
I. o. 90	I. o. 75
II. o. 73	II. o. 68
III. o. 116	III. o. 84
IV. o. 119	IV. o. 50
<hr/> összesen: 398	<hr/> 277

A felnőttoktatást hazánkban párt- és kormányhatározat segíti elő. A technika rohamos fejlődése egyre több dolgozót serkent a továbbtanulásra, s a vállalatok is felismerik ennek népgazdasági jelentőségét. Szeretnénk, ha az állami gazdaságok és termelőszövetkezetek dolgozói is minél nagyobb számban választanák e továbbképzés szervezett formáját.

**DOLGOZÓK ÖNÁLLÓ
GÉPIPARI SZAKKÖZÉPISKOLÁJÁNAK TANÁRAI**

Sorszám	A tanár neve és képesítése	Szolgálati évek száma		Milyen tantárgyakat tanít	Egyéb szolgálati beosztása
		az inté- zetnél	össz.		
1.	Pálinkás László középisk. tanár	2	29	történelem földrajz	Dolgozók Önálló Gépipari Szak- középiskolája igazgatója
2.	Barcsik Géza okl. gépészmérnök	1	19	műszaki tárgyak	szakmai gyak. munkaközösség vezetője
3.	Németh József okl. gépészmérnök	2	14	műszaki tárgyak	műszaki munkaközösség vezetője
4.	Schrágner Edit középisk. tanár	2	4	matematika	matematika munkaközösség vezetője

DOLGOZOK ÖNÁLLÓ GÉPIPARI SZAKKÖZÉPISKOLÁJÁNAK
ÓRAADÓ TANÁRAI

Ács Vilmos
Balázs Csaba
Dr. Berzsenyi Ferenc
Csonka Edit
Dévai Antal
Finta Csaba
Hucker József
Kriván Miklós
Dr. Lakatos László

Ladocsi Béla
Ládi Károly
Madarász Béla
Miklósy Gyula
Markó Sarolta
Menyhárt Zoltán
Neiger Róbert
Nemcsák János
Nusser Károly

Pozsgai Endre
Pék Dezső
Rosta Sándor
Ráday János
Sághy György
Dr. Sey István
Szabados Oszkár
Szabó Bálint
Tóth István

PÁLINKÁS LÁSZLÓ
Dolgozók Önálló
Gépipari Szakközépiskolája
igazgató

MŰSZAKI FELSŐOKTATÁS AZ ISKOLA ÉPÜLETÉBEN

Az iskola épületében a gépész műszaki felsőoktatás 1961-ben indult. A technikusok szervezett továbbképzése céljából a kohó- és gépipari miniszter 861 125/1961. KGM számú rendeletével létesítette a tárca szakágainak megfelelő szaktechnikus-képző tanfolyamokat. A képzés 2 év alatt esti tagozaton folyt. Az iskolánkban öntőipari szaktechnikusképző, a Magyar Vagon- és Gépgyárban Dieselmotoripari és forgácsoló szaktechnikusképző tanfolyam indult. A szaktechnikusképző tanfolyamot végzett hallgatók a szakirányuknak megfelelő felsőfokú gépipari technikumban a későbbiek folyamán kiegészítő képzés útján felsőfokú gépipari technikus oklevelet szerezhettek.

A Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány 12/1962. sz. rendeletében intézkedett a felsőfokú technikumok létesítéséről. A felsőfokú technikumok feladata lett a különböző szakterületek számára korszerű elméleti és gyakorlati felkészültségű, felsőfokú ismeretekkel rendelkező szaktechnikusok képzése. A felsőfokú technikumok a szaktárcák felügyeleti hatósága alá tartoznak. Fenti rendelet alapján a Kohó- és Gépipari Minisztérium 1962-ben Győrött is létesített önálló esti felsőfokú gépipari technikumot, amelyhez tartozott a soproni kihelyezett tagozat is.

1962/63. tanévben indult be az első évfolyam két szakon három és fél éves oktatási időszakban, gyártástechnológia szak, közlekedésgépész szak járműgyártó ágazaton.

A győri Felsőfokú Gépipari Technikumban az első oklevelet a beadott és elbírált záródolgozat és sikeres államvizsga alapján 1966. március 23-án adták ki.

A szaktechnikusi oklevelet szerzett hallgatók száma szakonként az alábbiak szerint alakult:

	1966	1967	1968	1969	1970
közlekedésgépész szak	18	18	16	-	-
gyártástechnológia szak	28	51	16	15	28
járműgyártás-technológia szak	-	-	-	15	13

A hallgatók az oklevelük megszerzése utáni időkben zömmel mind magasabb beosztásba kerültek, és a kapott információk alapján az itt szerzett műszaki tudásuk alapján jól megállják helyüket.

Külön meg kell említeni, hogy az országban levő gépipari technikumból a győri Jedlik Ányos Gépipari Technikum volt az első, ahol a műhelyoktatásban részt vevő technikus-tanárok mind megszerezték a felsőfokú gépipari technikus, illetve üzemmérnöki oklevelet. Ezáltal a gyakorlati oktatást a középiskolában felsőfokú végzettségű szakemberek vezetik. A fentiek mind olyan oktatók, akik hosszú időt töltöttek el az iparban, ahol előzőleg szakmunkás-képesítést is szereztek.

A Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány 1035/1970. számú határozatával megszüntette a felsőfokú gépipari technikumokat.

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa 1969. évi 25. sz. törvényerejű rendelete alapján a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány 1033/1969. sz. határozatával a felsőfokú gépipari technikumokat műszaki főiskolává szervezték át. Az átszervezés folytán a győri Felsőfokú Gépipari Technikum a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskola győri kihelyezett tagozata lett. 1970/71. tanévtől intézetünk-nél az oktatás a Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskola azonos tantárgyprogramja szerint történik két szakon: általános gépész és gyártástechnológia szakon. A győri kihelyezett tagozaton az esti tagozatos képzés 1972-ben megszűnt, ettől az időtől kezdve az oktatás csak levelező tagozaton történik.

Az oktatás az 1974/75. tanévtől felvett hallgatók részére konzultációs jelleggel folyik tovább.

A műszaki felsőoktatásra jelentkezők felkészítése érdekében műszaki egyetemi és főiskolai felvételi vizsgára előkészítő tanfolyamokat szervez minden évben a kihelyezett tagozat. Ezekben a résztvevők a középiskolai matematika- és fizikaismereteket felfrissítik és kiegészítik.

A győri kihelyezett tagozat célja egyrészt a vezető munkakörökben dolgozók számára munkájukhoz megfelelő felsőfokú ismeretek adása, másrészt a néhány éves üzemi gyakorlattal rendelkező fiatalokkal korszerű felsőfokú ismeretek elsajátíttatása. A fejlett szocialista társadalom felépítése egyre nagyobb követelményeket támaszt a műszaki szakembereikkel szemben. A győri és Győr környéki gépipari üzemek, vállalatok dolgozói számára az üzemmérnöki képesítés megszerzését levelező oktatásban gazdaságosan lehet megoldani.

A Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskola győri kihelyezett tagozatán és konzultációs központjában a győri és a közel lakó hallgatók hetente egy délután, a távolabb lakó hallgatók háromhetente kétnapos foglalkozáson vesznek részt. Az elméleti ismereteket a főiskola oktatói és a győri üzemek kiváló szakemberei adják elő. A gyakorlati, laboratóriumi foglalkozásokat a gépgyártástechnológiai szakközépiskola laboratóriumaiban sajátítják el a hallgatók.

A Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskola

főigazgatója: dr. Angyal Béla

főigazgató-helyettesei: dr. Jancsók Ferenc és dr. Király József

A kibelyezett tagozat vezetői:

Szilágyi Ferenc 1970-től 1976-ig,

Farnady Ernő 1976-tól.

A kibelyezett tagozat oktatói:

Farnady Ernő, főiskolai docens (1970-től)

Gubicza László, főiskolai adjunktus (1974-től)

Kerecsényi József, főiskolai adjunktus (1970-től 1972-ig)

Marafkó Imre, főiskolai adjunktus (1970-től 1974-ig)

Pintér József, főiskolai adjunktus (1972-től 1973-ig)

Simon Ferenc, főiskolai adjunktus (1970-től)

Újvári Miklós, főiskolai adjunktus (1974-től)

A kibelyezett tagozat nem oktató dolgozói:

Ambrus Ildikó, adminisztrátor (1972-től 1973-ig)

Mersits Teréz, előadó (1976-tól)

Molnár Pál, műszaki adminisztrátor (1973-tól)

Orbán Árpádné, előadó (1970-től 1975-ig)

Plávenczky Imre, osztályvezető (1970-től)

A kibelyezett tagozat felállású és meghívott oktatói:

Barcsik Géza, dr. Barla Ferenc, Csárics Ede, Czéhmester Tibor, Endrődy József, Farnady László, Gacs Zoltán, Horváth István, Igaz Jenő, Jámbor János, Jámbor Sándor, Juhász Tibor, dr. Kamarás Árpád, dr. Kamarás Árpádné, dr. Kertész Tibor, Kiss Imre, MágI Mihály, Molnár Ferenc, Nagy Sándor, Orbán Attila, Pális Ferenc, Pöcze László, Réka János, Schwenzberger Nándor, Sipos Jenő, Szabados Oszkár, Szilágyi Ferenc, Tölgyesi Flórián, Vermes Ágoston, Zalka Ernő.

A BDGMF győri kibelyezett tagozatán végzett üzemmérnökök

1971. évben

Gyártástechnológia szak járműgyártó ágazatán: Bakcsa Dezső, Bellovicz Gyula, Bene Gábor, Berecz Pál, Bécsi Mihályné, Bokor Gyula, Cserkúti József, Földi István, Göndöcs László, Haccai István, Horgány István, Horváth Kázmér, Juranovics Géza, Kalmár Béla, Kertész József, Kiss Gyula, Kiss László, Kiss Marianna, Klauz Mátyás, Koteczky Lajos, Kun Tivadar, Markos Tibor, Nagy András, Nagy Andrásné, Papp József, Perom Gyula, Ráday Károly, Soós Lajos, Szakács József, Szárás Jenő, Thoman József, Tóth András, Varga Margit.

Gyártástechnológia szak forgácsoló ágazatán: Balogh Pál, Baumann Imréné, Czirák Mihály, Csejtei István, Erdős Ferenc, Gábor Endre, Grüll Miklós, Horváth Tamás, Huszár István, Kasza László, Lajer István, Molnár István, Nagy János, Navratil Zsuzsa, Pintér Sándor, Pungor János, Radics Zsolt, Sági Anna, Schnitzer Béla, Sipos Jenő, Szecsikár Béla, Szép János, Tárkányi László, Tófalvi Lajos, Vencesz Antalné.

1972. évben

Gyártástechnológia szak járműgyártó ágazatán: Alasztics József, Albert György, Ambrus Antal, Gelle István, Horváth József, Horváth Kálmán, Huszár Tibor, Iványi Tamás, Kalocsai Lajos, Kerner Gyula, Kéri Lajos, Madarász István, Németh Antal, Nierti István, Pongrácz József, Schneecmier Csaba, Simon László, Surányi Ferenc, Szeredi István, Szirmai László, Varga György, Villányi András, Villányi Tibor, Németh Endre.

Gyártástechnológia szak forgácsoló ágazatán: Angyal Miklós, Bita István, Csárics Ede, Edelmayer Pál, Fischer Géza, Hegedűs József, Horváth János, Keszthelyi Gyula, Kiss Ervin, Kovács László, Ledniczki Imréné, Markó Oszkár, Mayer Gyula, Szániel János, Tarjányi Miklós, Varga Miklós, Váló Lajos, Pálfi Antal, Tóth György, Ámon Pál, Bánhegyi Lajos, Bogisich Ferenc, Börzsei Gyula, Bujáki Miklós, Bukta Aladár, Czifrik Antalné sz. Deáky Hajnalka, ifj. Csárics Ede, Egresits István, Fülöp Lajos, Gál Sándor, Geiszbühl Róbert, Halmai Antal, Heim Gábor, Horváth László, Jancsó László, Kömley Kornél, Kudela Ferenc, Mágl Mihály, Máté Sándor, Mentés Lajos, Molnár Ferenc, Nagy Mihály, Pális Ferenc, Rosta Sándor, Steiner Rezső, Szenczy Károly, Töbler Jenő, Tóth Tibor, Végh Kálmán, Zemkó Attiláné sz. Königsberger Szilvia, Albrecht Lászlóné, Arany Ferenc, Balogh László, Benedetti Ernő, Bertich Lászlóné sz. Bodó Ágota, Bichler Ferenc, Bikali Lajos, Bognár Zoltán, Bölcs házy Sándorné, Böhm Tibor, Csehi Imre, Csík Tamás, Csillag Jenő, Egresits István, Fegyveres János, Fekete László, Fekets György, Hal-

wax József, Hatoss Zoltán, Horváth Gyula, Horváth István, Horváth Péter, Horváth Zoltán, Jóna Imre, Kassai Tibor, Kopócs Éva, Kovács László, Kovács Mihály, Maár Ernő, Máté László, Nemesfalvi Károly, Németh Imréné sz. Sipos Erzsébet, Nix Vilmos, Öreg Elemér, Panák Lajosné sz. Király Anna, Papp Ottó, Perger Imre, Pöcze László, Práger János, Ritter Alfréd, Somogyi Ferenc, Szabó András, Szabó Zoltán, Szakács József, Szép József, Szombathelyi László, Ternyei Tamás, Tóth Géza, Tóth József, Varga Ferenc, Varga Géza, Vas Csaba, Vámos Imre, Vörös Lajos, Vöröss Olivér, Weisz István, Wilcsinszky István, Wosinski Egon, Zengő József, Berta Ernő, Czifrik Zoltán, Fazék Béla, Kozma Endre, Kozma László, Labancz János, Menyhárt Miklós, Orbán György, Paróczy Gábor, Pák Béla, Peták Géza, Prejczer István, Rimányi Károly, Simon János, Sinkovits József, Szekér Aladárné sz. Török Margit, Ugróczy István, Varga János I., Varga János II., Várallyay János.

1973. évben

Gyártástechnológia szak járműgyártó ágazatán: Bárdy Gyuláné, Bognár József, Dobra István, Fodor Ibolya, Gasztonyi István, Gubicza Mária, Harnisch Róbert, Hernitz Lajos, Juhász József, Kosztolánczy Ferenc, Kovács Gyula, Kóbor István, Kövi Pál, Kratky László, Mátyás László, Nagy Alfonzné, Németh Attila, Németh Gyula, Puskás Csabáné, Sarmon Miklós, Somorjai László, Szabó László, Szántó Lajos, Szenkovits József, Tóth Jenő, Varga István, Varga László, Várvölgyi László, Weber Gáborné, Sztítás István, Alasztics Józsefné, Botos Ferenc, Gyurcsi Sándor, Kovár Gyula, Berecz István, Dobi Lajos, Dobos Henrikné, Egres György, Erdélyi Attila, Földi János, Hérics Tibor, Hérics Tiborné sz. Szellei Ildikó, Horváth István, Horváth Károly, Horváth Péter, Jakus Gyula, Komjáti Dezső, Kovács István, Kóczán Jenő, Mandák Márton, Nagy Árpád, Nagy József, Néma Dezső, Németh Nándor, Nyúl Vilmos, Orbán Ferenc, Pongrácz Ferenc, Szentmihályi Gyula, Tóth Viktor, Tróznay Jenő, Varga László I., Varga László II.,

Gyártástechnológia szak forgácsoló ágazatán: Áder György, Bors István, Horváth Attila, Huszár Gyula, Kovács István, Kovács László, Kovács Zoltán, Markó Miklós, Molnár Johanna, Nagy László, Németh András, Németh János, Sády András, Végh István, Zsugonits Mihály, Rábel József, Boda Béla, Csehi György, Molnár Zoltánné, Németh Márk.

Általános gépész szakon: Balázs Károly, Baranyai Sándor, Bándy Miklós, Bánhegyi Ottó, Doktor András, Gnant Béla, Göncz István, Horváth Csaba, Kapcsándi László, Lukács István, Nagy Miklós, Németh Sándor, Orbán László, Pák Gyula, Pöheim Béla, Prauer Gyula, Pusztai Béla, Sándor Árpád, Somossy László, Szabó Gyula, Szabó Imre, Szakács József, Szapáry László, Tóth Attila, Villám István.

1974. évben

Gyártástechnológia szak forgácsoló ágazatán: Bakos Gyula, Balogh Józsefné, Baráth Lajos, Bartl Irén, Bartl Mária, Barton Péter, Bányai László, Bedök Zoltán, Bohuniczky László, Bögi Tanás, Bőjtös Sándor, Bujtás Vince, Bukta Judit, Csányi József, Csik István, Dávid István, Erdős Ferenc, Fügi László, Fűzy Zoltán János, Gácsfalvi Mária, Glázer Róbert, Hadarics József, Horváth Lehel, Joó Ernő, Kaczig Sándor, Köllő István, Lendvai Iván, Lung László, Magasházi Zoltánné, Máté Olivér, Mészáros Ferenc, Nagy József, Orbán Attila, Péterfy József, Rogács Zoltán, Sántha Mária, Sebők Lászlóné, Szabó Zoltán, Takács József, Tarjányi Róbert, Téglás János, Torma Károly, Tóth István, Varga Rozália, Veres József, Villányi Lászlóné, Wachtler József, Dombi Zoltán, Bagó Ferenc, Balogh Tibor, Bencze Gyula, Békési Lajos, Csempesz János, Csuthy Ernő, Dimitrov Rudolf, Dvorzák Béla, Fekete Imre, Fertőszögi Ernő, Fertőszögi József, Hankovszky Béla, Jankovich Nándor, Juhász Imre, Páhi Istvánné sz. Kisfalusi Márta, Kiss József, Kis Lajosné sz. Szabó Erzsébet, Kun László, László Zoltán, Ledniczki Imre, Marton Barnabás, Musitz András, Németh István, Novák Levente, Nyíregyházy Pál, Ondi Gézőné, Orosz Imre, Rádai Jánosné sz. Tamássy Irén, Schebek György, Solti Imre, Szabó László, Szöke József, Szücs István, Tóth Béla.

Általános gépész szakon: Asztalos Attila, Bíró János, Buocz Sándor, Czetti Béla, Dóka Imre, Gábrriel Lajos, Kárpáti János, Kiss Olivér, Kovács Károly, Körmendi János, Léhner László, Magyar Tibor, Maller Zsolt, Mészáros István, Rajos Péter, Ritinger Károly, Szalay Alajosné, Wölfel Gusztáv.

1975. évben

Gyártástechnológia szak forgácsoló ágazatán: Agg József, Áder Zoltán, Bertich László, Bíró József, Bodrogí Ferenc, Csizmazia János, Csorba László, Delbó László, Delbó Lászlóné, Dogossy Géza, Erdős István, Ernszt János, Fajkus József, Forgács Imre, Gyenes István, Horváth Attila Péter, Horváth Ferenc, Kálóczy Gyula, Kertész József, Knausz Ferenc, Kovács Lajos, Makra Péter, Németh Ferenc, Nagy Sándorné sz. Pánczél Eszter, Pápay József, Erdős Istvánné sz. Pilipár Annamária, Pozsgai István, Rajki Miklós, Róth Tibor, Németh Edit sz. Sasvári Edit, Steingart János, Szabó Dániel, Szakács Zoltán, Szármas Attila, Tóth Endre II., Tuba László, Újvári Miklós, Varga János, Pák Béláné sz. Vrecsics Éva, Fűzy Péter, Gerencsér Gábor, Németh Lajosné sz. Hajmási Klára, Kovács Károly, Balogh János, Debreczeni Károly, Kapuváry Jenő, Ondrus József, Szeder Tibor, Tóth Ernő, Miklós Gyöngyi, Hettinger Gyula, Illyés József.

1976. évben

Gyártástechnológia szak jogácsoló ágazatán: Albrecht László, Bagári Zsuzsanna, Baranyai István, Bánovits Tamás, Bárkovics János, Bognár Zsuzsanna, Bozzay Attila, Csigó Lajos, Csikász Lajos, Csöngető Béla, Erős József, Fülöp Edit, Gazi Tamás, Görcs Ildikó, Hajas Zoltán, Havel György, Hámosi Péter, Hegedüs István, Horváth Béla, Horváth Lajos, Hucker Józsefné, Ipacs Tibor, Iró István, Karácsony István, Kiss György, Kiss M. László, Kovács Attila, Kovács Jenő, Kovács Lajos, Kondor Hedvig, Krilov Zoltán, Lauschen Józsefné sz. Ambrus Ildikó, Lazur Tibor, Lukács László, Magyar Józsefné sz. Fügi Andrea, Magyar Péterné, Máté Jánosné, Mészáros Judit, Milovecz József, Molnár Ferenc, Moór István, Nagy Ferenc, Nagy Károly I., Nagy Károly II., Nagy Pál, Németh Gábor, Németh Gertrud, Németh László, Óvári György, Olty Árpád, Papp László, Patakfalvi Zoltán, Perlaky András, Pécsy Ágnes, Sári Gyula, Simon Gyula, Simon László, Sipos Ferenc, Szabó Márta, Szalai Ferenc, Szánthó Ödön, Szekendy Béla, Szentkirályi Attila, Tax Ferenc, Teplán László, Tonomár Tibor, Torma Béláné sz. Németh Ilona, Tóth Béla, Tóth Sándor, Török Ferenc, Töke Péter, Tullner János, Unger József, Unger Károly, Varga Kálmán, Virág Béla, Walloschek János, Zsenák Emma, Zsigai István.

FARNADY ERNŐ

docens

tagozatvezető

PLÁVENSZKY IMRE

tanulmányi osztályvezető

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó	3
Iskolánk névadójáról	5
A győri Jedlik Ányos Gépgyártástechnológiai Szakközépiskola története az alapítástól a felszabadulásig	7
Az iskola története a felszabadulástól napjainkig	15
 <i>Visszaemlékezések</i>	
Egy mai diák szemével	25
Negyed évszázad távlatából	29
Egy öreg diák visszaemlékezése	33
Üzenet régi iskolámnak	37
Látogatóban egy volt diáknál	39
Az oktató-nevelő munkáról	41
A KISZ az iskola nevelési rendszerében	49
A tanműhelyi oktatás	65
Az iskola kollégiumáról	71
Az intézet gazdasági munkája	75
Az iskola főigazgatói, igazgatói, kollégiumi igazgatók	79
Iskolánk volt tanárai, mérnök-tanárai, szakmai gyakorlatot oktatók	80
Az intézet tanárai	83
Óraadó tanárok	89
Az intézmény gazdasági, adminisztratív és kisegítő állományú dolgozói	90
A tanárok publikációs tevékenysége	93
Az 1976/77-es tanévre felvett tanulók	95
A felnőttoktatásról	103
A Dolgozók Önálló Gépipari Szakközépiskolájának tanárai	106
A Dolgozók Önálló Gépipari Szakközépiskolájának óraadó tanárai	107
Műszaki felsőoktatás az iskola épületében	109